ANUL X No. 2959 — Ediția de seara — JOUI 2 OCTOMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte:
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 60 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziarului
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Tactica guvernuluĭ

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Un act bărbătesc

Cînd am făcut în «Adevĕrul» propunerea ca toțĭ Romîniĭ decorațĭ cu «Coroana Romînieĭ» să scoață de pe pieptul lor această decorație a luĭ Ieszenszky și s'o zvîrle în fața stăpînitorilor, nu credeam că voiŭ găsi un ecoŭ atît de puternic chiar printre bărbațiĭ de elită aĭ țăreĭ.

Cel d'întîĭ care a avut curagiul să arunce de la piept decorația desconsiderată de guvernul romîn, a fost d. Constantin Disescu, profesor universitar, avocat distins și unul dintre bărbațiĭ ceĭ maĭ culțĭ aĭ țăreĭ aceșteia.

Fapta d-luĭ Disescu este cu atît maĭ meritorie și cu atît maĭ bărbătească cu cît d-sa este Romîn în țara romînească. D-sa este un om care face politică, d-sa figurează în rîndurile unuĭ partid de guvernămînt, d-sa era indicat chiar pentru un portofoliŭ ministerial, prin urmare cînd d-sa a avut curagiul să lovească atît de crud în aceĭ carĭ aŭ decorat pe Ieszenszky, a făcut-o cu știința că face un real sacrificiŭ.

Asemenea hotărîrĭ virile trebuesc lăudate și susținute. Bărbațĭ carĭ maĭ aŭ curagiul să facă jertfe pentru convingerile lor sînt, din ce în ce, maĭ puținĭ în Romînia, numărul candidaților la pricopseală crește neîncetat, mititeiĭ oportuniștĭ, dibacĭ și bunĭ pentru toate situațiunile, se înmulțesc cu iuțeala organizmelor inferioare; iată pentru ce o faptă ca aceea a d-luĭ Disescu te răcorește și îțĭ produce o nemărginită mulțumire.

Să ia tinerimea pildă de la profesorul universitar. Să urmeze cărarea deschisă de dînsul și să înțeleagă că în toate împrejurările sîntem datorĭ țăreĭ cu exemple de înaltă moralitate, de statornicie în credințe și de hotărîrĭ bărbăteștĭ.

In țara noastră tinerimea — din păcate — n'a avut de cît exemplul imoralitățeĭ și al cinizmuluĭ civic. Fruntașiĭ noștri politicĭ, copiiĭ răsfățațĭ aĭ uneĭ epoce de parvenire ușoară, aŭ dat țăreĭ exemplele cele maĭ pernicioase, așa că lipsa de caracter și vînătoarea după căpătuială aŭ făcut școală.

Tinerimea a fost deprinsă să se încovoaĭe neîncetat, nimenĭ nu a învățat-o să stea mîndră în fața adversitățeĭ, să știe suferi pentru o idee, să poată jertfi din bunul eĭ traiŭ. Și cu toate acestea, națiunea romînă are nevoe de multă vîrtoșie pentru a putea trece printre stîncile numeroase ce'ĭ staŭ în cale, pentru a putea rezista dușmanilor numeroșĭ ce o înconjoară.

Pentru ca națiunea să poată birui dușmănia oamenilor și a evenimentelor, îĭ trebue, maĭ pre sus de toate, un stat major inteligent și oțelit în lupte, o elită neclintită în fața dușmanuluĭ și gata pentru toate sacrificiile. Și elita aceasta nu o poate forma de cît tinerimea care astăzĭ intră în rîndurile luptătorilor.

D. Disescu a rupt cu tradiția arătînd tinerimeĭ ce'ĭ rămîne de făcut.

Fără fraze zgomotoase, fără ostentație, fără spirit de reclamă, tinerimea să perservereze, să facă din deviza: «totul pentru națiune» o realitate militantă, să pue interesele individuale în tot d'a-una pe planul al doilea și în tot-d'a-una să pună pe planul întîĭ interesele marĭ ale neamuluĭ.

Nu se știe dacă marea chestie națională nu va mobiliza forțele națiuneĭ romîne în decursul maĭ multor generațiunĭ; să ne pregătim pentru luptă, decĭ. Să facem precum făceaŭ strămoșiĭ noștri, Romaniĭ, carĭ îșĭ oțeleaŭ fizicul printr'o viață aspră; noĭ să ne oțelim moralul și să fortificăm caracterele.

Const. C. Bacalbașa

SATIRA POLITICA

Eunucul sultanuluĭ

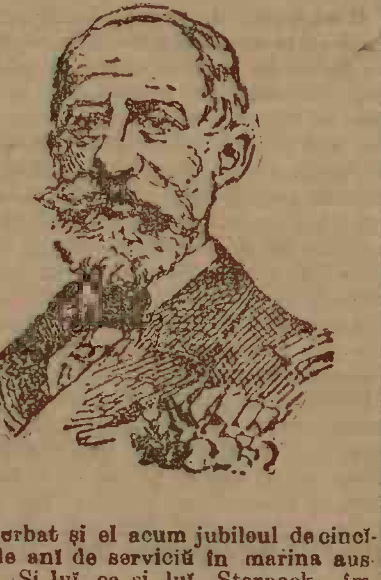
Avînd nevoe de un eunuc care să'ĭ păzească interesele politiceĭ sale în Orient, sultanul, în urma recomandațieĭ luĭ Trandafir, a pus ochiul pe Mitiță și l'a numit jandarmul-eunuc al Turcieĭ.

In urma aparițieĭ iradeleĭ de numire, Mitiță a intrat în exercițiul nouĕĭ sale funcțiunĭ, începînd cu extrădarea și trădarea Armenilor refugiațĭ în țară.

Francezul are un proverb: „*On revient toujours a ses anciens amours*". Mitiță a urmat proverbul acesta: în tinerețe a fost giugiucul Turcilor, acuma a devenit eunucul lor.

Vax.

Amiralul Eberan
(Actualitate)

A serbat și el acum jubileul de cincĭzecĭ de anĭ de serviciŭ în marina austriacă. Și luĭ, ca și luĭ Sterneck, împăratul 'ĭ-a adresat o măgulitoare scrisoare autografă de felicitare.

Eberan s'a născut la 1829 la Brunn. A participat în 1849 la blocarea Veneției, ca ofițer al briculuĭ „Oreste". In compania din 1859, luă parte, fiind comandant al naveĭ „Lucia", la operațiunile escadreĭ din Dalmația.

In 1866 era director al armamentelor în arsenalul din Pola. Comandant în departamentul marineĭ din Triest în 1872, el fu numit în 1878 contra-amiral.

La 1883 fu chemat la Viena ca sub director al secțiuneĭ marineĭ de la ministerul de războĭ, post ce'l ocupă și astăzĭ.

Tegraf.

Iarăși ruptură

Drapelul, *cu stilul săŭ laconic și sibilic, cu forma sa tăietoare și cu cuprinsul săŭ nebulos, dă un noŭ comunicat prin care voiește să arate cum că aurelianiștiĭ nu vor intra nicĭ de astă dată, în minister.*

Lucru mare nu înțelegem, nu e vorbă, nicĭ din această comunicare scurtă și rece; căcĭ comunicatul nu ne spune nicĭ dacă aurelianiștiĭ cer o schimbare de firmă, nicĭ dacă se mulțumesc cu o remaniare sub președenția d-luĭ Sturdza, nicĭ carĭ sînt cele-l'alte pretențiunĭ ale lor, dar atîta putem înțelege și noĭ: că între d-niĭ de la Drapelul și d. Dimitrie Sturdza iarăși s'a făcut mierea aguridă, de unde pînă erĭ se făcuse agurida miere.

Iarăși negocierile, conduse cu oarecare succes pînă la o vreme, aŭ fost întrerupte, iar cabinetul iarăși se află în nedumerire și iarăși trebuie să se aștepte la multă ostilitate din partea liberalilor aurelianiștĭ.

Atîta iarăși se poate spune: că și în gruparea aceasta sînt două felurĭ de elemente, ca pretutindenĭ. Unele, elementele conștiente, independente și demne carĭ vor, nu o pricopseală individuală, ci o reformă radicală, adică regenerarea partiduluĭ liberal; cele-l'alte, elementele vulgare, compuse din vînătoriĭ de căpătuială, din aceĭ indivizĭ măruntei, plaga tutulor partidelor, carĭ nu înțeleg puterea de cît ca un mijloc de chiverniseală și carĭ nu cer șefilor de cît să'ĭ aducă cît maĭ repede lingă budget, orĭ cum și orĭ cu cine.

Vom vedea care, din aceste două curente, va birui.

Dragoș.

Reforma școaleĭ de bele-arte

D. Ionescu-Gion, fiind însărcinat de d. Spiru Haret, ministrul instrucțiuneĭ, a elaborat un proect de lege relativ la reorganizarea școaleĭ de bele-arte.

Proectul acesta a fost trimes de către d. Haret maĭ multor persoane carĭ aŭ și fost invitate la o consfătuire acasă la ministru.

O persoană în măsură d'a'șĭ da părerea asupra proectuluĭ d-luĭ Gion ne spune că el e absolut nul. Maĭ întîĭ, prin proectul săŭ, d-l Gion nu regulează nicĭ una din chestiile importante relativ la organizarea școaleĭ de bele-arte, ci se mărginește să le menționeze și apoĭ adaugă: **Aceasta se va hotărî printr'un regulament special**

Și aceasta fraza se repeta nu știe de cîte-orĭ în scurtul proect de lege elaborat de d. Gion.

Nicĭ nu putea să fie alt-fel. De unde și pînă unde d. Gion reformator al școaleĭ de bele-arte? Ia uite așa, cum e și d. Olănescu reformator al conservatoruluĭ! Ce, nu-ĭ Romîn d. Gion? Apoĭ dacă da, nu e permis Romînuluĭ în țara luĭ să se priceapă și la picură? Uite, frate!

Apoĭ d. Gion a scris despre relațiunile luĭ Brîncoveanu cu puterile străine, a vorbit despre doftoricescul meșteșug în cursul veacurilor. Că doar n'o fi maĭ grozavă școala de bele-arte ca relațiunile politice și ca doftoricescul meșteșug.

D. Gion, apoĭ, nu trebue să uităm a făcut într'o vreme criticĭ teatrale, și caracteristic, se ocupa în special de decorurile, d-sa arăta stilul saloanelor și perspectiva fundalelor. Apoĭ un așa trecut nu e destul ca să-l autorize pe d. Haret a-ĭ încredința reorganizarea școalelor de bele-arte?

Pe tema aceasta așĭ putea să continuu la infinit.... dar e serios? Ia să lăsăm gluma la o parte.

Adică de ce s'o fi procedind în țara aceasta tot pe deandoaselea?

D. Ionescu-Gion poate fi cu succes întrebuințat la o mulțime de chestiĭ, iar cum poate d-sa să reorganizeze școala de bele-arte?

D. Gion face istoria Bucureștiuluĭ și de sigur o face cu pricepere.

Nu-l maĭ punețĭ și la bele-arte, căci mîine o să-l însărcinațĭ și cu instalarea uneĭ fabricĭ de porțelan.

T.

Tactica guvernuluĭ

Sturdziștiĭ iar aŭ scos la iveală amenințarea cu dizolvarea Camerelor. Eĭ se laudă în toate părțile că guvernul are să dizolve corpurile legiuitoare și să facă nouĭ legerĭ.

Sturdziștiĭ maĭ spun că guvernul va eși la sigur biruitor în alegerĭ și va da o lecție strașnica acelora carĭ iș permit să faca pe nemulțumițiĭ și pe dizidențiĭ.

Situația reală

E de prisos să spunem că aceste amenințărĭ sînt o simplă sperietoare. Dar sturdziștiĭ prea cred că oameniĭ sînt copiĭ și se pot speria așa ușor.

D. Sturdza se găsește azĭ în așa tristă situație că nu știe cum are să se poată retrage în mod „onorabil" de la putere.

Se spune că, în urma uneĭ consfătuirĭ ținute de miniștri, eĭ ar fi decis să aștepte un vot al Cameréĭ și atuncĭ să se retragă.

Tactica guvernuluĭ

Și pentru ca să salveze întru cît-va aparențele, pentru ca să poată cel puțin să se apere în viitor, miniștriĭ aŭ decis să depue, imediat ce se vor deschide corpurile legiuitoare, maĭ multe proiecte de lege.

Iată unele dintre ele:

Reforma învățămîntuluĭ secundar și superior.

Reforma școalelor de bele-arte, a conservatoarelor de muzică și declamație, cum și acea a legeĭ teatrelor.

Reforma legeĭ patentelor și licențelor.

Un proiect de lege modificator al legeĭ minelor și altul al legeĭ C. F. R.

Un proiect modificator al legeĭ repaozuluĭ de Duminică și altul al legeĭ tocmelilor agricole.

In sfîrșit, vre-o două proiecte de legĭ ale ministruluĭ de justiție.

Guvernul căzînd va putea spune arătînd aceste proecte de lege:

— Iată ce am voit să facem. Nu ne-ațĭ lăsat! Vina este a partiduluĭ. Guvernul și-a făcut datoria.

Impăcarea

De împăcare cu cele-l'alte grupurĭ liberale nu maĭ poate să fie vorba, căcĭ nu se poate face împăcare fără capitularea unora și nimenĭ nu vrea să capituleze.

Acum este maĭ mult un fel de ambiție care îĭ împedică pe toțĭ să se împace.

Și chestia națională î-a terorizat pe drapeliștĭ. Aceștia nu vor cu nicĭ un preț să se solidarizeze cu d. Sturdza în această chestie și orĭ-carĭ ar fi condițiile în carĭ ar primi să intre în un minister prezidat de d. Sturdza, eĭ vor fi considerațĭ ca solidarĭ cu politica externă a d-luĭ Sturdza.

Rep.

Banffy se cumințește!

Dacă efectele viziteĭ de la Pesta s'aŭ manifestat printr'o serie de nouĭ întemnițărĭ a luptătorilor romînĭ, efectele mișcăreĭ pornite acum în urmă în regat s'aŭ manifestat printr'o bruscă scădere a entuziazmuluĭ maghiar.

De la Pesta încep să se audă cuvinte maĭ rezonabile.

Primul-ministru Banffy, odinioară atît de eroic în șovinizmul luĭ, face azĭ următoarea declarație unuĭ corespondent al ziaruluĭ „Kölnische Zeitung":

—O influență liniștitoare are și convingerea mereŭ crescîndă că o maghiarizare forțată a Romînilor din Transilvania și Ungaria e cu neputință.

E bine să înregistrăm această declarație, căcĭ ea dovedește că și cumințenia oamenilor politicĭ poate fi...... provocată prin mișcările populare.

Am început să ne mișcăm serios și iată deja declarația luĭ Banffy că o maghiarizare forțată a Romînilor de dincolo e imposibilă.

Să ne mișcăm și maĭ serios și o să se convingă ceĭ de la Pesta că nicĭ forțat, nicĭ neforțat Romîniĭ nu se pot maghiariza.

Ad.

Ne turcim!

Primul-ministru al țăreĭ romînești ne duce cu pașĭ repezĭ spre turcire.

Pînă acum am realizat toate dorințile solvarugaluĭ Abdul-Hamid: am respins pe olanzariĭ grecĭ carĭ se înturnaŭ să îșĭ dea ... războintĭ, am expulzat și extrădat Armenĭ, predîndu-ĭ spînzurătorilor turceștĭ, am strigat în Senatul romîn: trăiască sultanul — și era lucĭ firesc să ajungem să facem cetățulul a o sută de miĭ de Armenĭ și o presă oficioasă pe pămîntul Romînieĭ.

Da! Nu ajunge țăreĭ acestea Voința Națională, *îĭ trebuie și o gazetă oficioasă turcească.*

Să nu credețĭ că e o glumă.

La Constanța va apare o foaie oficioasă turcească, intitulată Sarc (Orientul) *și toate preparativele pentru apariția eĭ aŭ și fost făcute.*

Misiunea aceșteĭ foĭ?

Lesne de înțeles. Va fi o foaie de spionaj și debatiune contra nenorociților Armenĭ și tinerĭ turcĭ doritorĭ de reforme pentru putredul stat al luĭ Abdul-Hamid.

Și ceea ce nu s'a putut face la Paris — unde Abdul-Hamid a cerut urmărirea ziaruluĭ Meșweret al tinerilor turcĭ — Romînia o va face, va face serviciŭ de spionaj contra Armenilor și tinerilor turcĭ, luptătorĭ pentru libertate, căcĭ Romînia ospitalieră și democratică e guvernată de oamenĭ, în carĭ servilismul a ucis orĭ-ce urmă de simțăminte libertare.

Silex.

Să mulțumim regeluĭ!

Ultimele acordurĭ ale Ceardașuluĭ de la Pesta se pierd în gemetele martirilor, carĭ intră pentru cauza romînească în temnițele de la Vaț și Szeghedin.

Șandor Ieszenszky s'a deprins să poarte pe piept „Coroana Romînieĭ", presa maghiară a căzut din exultare grandomană în nebunie melancolică: e timpul ca noĭ aicĭ în regat să ne reculegem de ultimele emoțiĭ și să dăm —Cesaruluĭ ce este al Cesaruluĭ!

Presa romînă, maĭ independentă, și în special *Adevĕrul* a fost în zilele din urmă foarte pornit în potriva regeluĭ Carol, care a avut de încasat toate complimentele națiuneĭ pentru vizita sa la Pesta.

Să'mĭ fie permis, ca tot prin *Adevĕrul* să spun două cuvinte de apărare pentru acest om — și nu e vina mea dacă ele vor fi o complectă dezmințire dată tuturor acuzațiilor ce s'aŭ adus înțeleptuluĭ rege al Romînieĭ!

Patriot, mare patriot—zic eŭ că s'a arătat regele Carol, mergînd la Pesta! El a văzut că noĭ uitasem pe Romîniĭ de dincolo; el a văzut că *Liga* dispare; el a constatat că d. Sturdza voiește să plătească cu uciderea mișcăreĭ naționale în regat expansiunile iridente manifestate în opoziție.

.... Și atuncĭ, regele Carol șĭ-a pregătit ordinul „Coroana Romînieĭ"... pentru călăul Romînilor din Ungaria și a descins la Pesta.

Efectul a fost fulgerător!

In zece zile am avut două grandioase meetingurĭ naționale; Capitala și țara întreagă aŭ început să urmărească —infamie cu infamie—pe d-niĭ de la Pesta; *Liga* a reînviat ca pasărea Phoenix—și toate aceste manifestațiunĭ prețioase cauzeĭ naționale sînt numaĭ și numaĭ efectele vizițeĭ regeluĭ Carol la Pesta.

Să tacă decĭ dușmaniĭ regeluĭ și tot ce e Romîn să strige:

— Trăiască înțeleptul rege Carol, căcĭ el a reînviat mișcarea națională!

Saturn.

Admiralul Sterneck
(Actualitate)

Cel maĭ vechĭ admiral al floteĭ austriace 'șĭ-a serbat zilele acestea jubileul de cincĭ-zecĭ anĭ de serviciŭ. Impăratul Franz-Iosef 'ĭ-a trimes o scrisoare autografă foarte măgulitoare.

Sterneck s'a născut în anul 1829 la Klagenfurth. După ce 'șĭ isprăvi studiile se îmbarcă pe fregata *Bellona* ca ofițer.

La 1849 a participat la blocarea Veneției, ca ofițer al fregateĭ *Venus*. La 1859, fiind înaintat la gradul de căpitan, s'a îmbarcat pe corveta *Vulcan*. Cînd Tegetthof fu numit contra-admiral, Sterneck luă comanda fregateĭ *Schwarzenberg*, pe care o conduse în Marea Nordului.

In războiul din 1866 fu chemat să comande fregata *Ferdinand Maximilian* pe care Tegetthof ridicase pavilionul săŭ de comandant. Sterneck a scufundat marele vapor italian *Re d'Italia*, dirijînd din toate puterile nava sa contra celeĭ italieneștĭ.

Fu numit cavaler al ordinuluĭ Maria Terezia, iar după ce participă, în 1872, la o expedițiune polara, fu numit contra-admiral. Numit în 1883 vice-amiral, el deveni tot odată șef al secțiuneĭ marineĭ de la ministerul de războĭ.

Inst.

Băile noastre

Ne văităm că publicul preferă stațiunile din străinătate și că nu prea dă atențiune stațiunilor din țară. Dar ce îmbunătățirĭ se fac acestor stațiunĭ și cîtă îngrijire se pune pentru a le ridica din starea de primitivitate în care se află?

In special, carĭ sînt îmbunătățirile și înfrumusețările făcute celor două marĭ stațiunĭ: Sinaia și Constanța, și cum aŭ rămas toate făgăduelile înșirate de atîtea orĭ?

La Sinaia, nicĭ statul nicĭ eforia nu fac nimic, și este o rușine ca prima noastră stațiune să rămîie părăsită și neputincioasă de a atrage vizitatorĭ.

Tot asemenea este vinovată nepăsarea față de Constanța, această frumoasă și unică stațiune a noastră de mare. S'aŭ făgăduit și Constanțeĭ foarte multe și de toate, dar sărmana coastă stă tot atît de tristă ca și pe vremea cînd plîngea pe dînsa tristul poet latin.

Oare guvernul n'ar trebui să se îngrijească maĭ mult de interesele materiale ale țăreĭ?

Stop.

INGROPAȚI DE VII

Sectele din Rusia.—Secta ereticilor.—Profeta.—Ingropațĭ de viĭ.—Autoritățile.

Telegraful ne-a anunțat acum cîte-va zile despre o groaznică dramă religioasă ce s'a întîmplat în Rusia în apropierea orașuluĭ Tiraspol. Iarășĭ era vorba despre sectele religioase atît de numeroase în imperiul țarilor, unde un dor nemărginit de libertate a provocat în popor atîtea sciziunĭ de la biserica oficială. Cu privire la drama religioasă sus menționată, sîntem în pozițiune să dăm următoarele amănunte, carĭ sînt pe cît de mișcătoare pe atît de interesante, pentru că ele sînt unul din acele documente sociale, carĭ ne arată fața adevărată a imperiuluĭ țarilor.

*

Ca la vre-o jumătate de oră depărtare de orașul Tiraspol, pe malul Dnistruluĭ se află o colonie de sectarĭ, aĭ așa ziseĭ secte religioase a rascolnicilor (ereticilor). Această sectă—una dintre cele maĭ numeroase în Rusia—s'a format pentru prima oară în anul 1650, iară aderențiĭ eĭ, carĭ nu recunosc dogmele biserice ruseștĭ, icoanele, preoțimea rusească și autoritatea lumească recunoscută de aceasta, duc o viață retrasă și regulează existența lor după poruncile unuĭ profet saŭ ale uneĭ profete alegĭ de dînșiĭ. In Ternovka acești sectarĭ sînt foarte numeroșĭ și 'șĭ țineaŭ întrunirile lor secrete într'o casă mare. Ca președințĭ nominalĭ aĭ întrunirilor, funcționaŭ: o veche sectară, anume Kowalew, fiul eĭ, în vîrstă de 54 anĭ, și sectarul Feodor Fomin. Sufletul secteĭ îl formaŭ însă „profeta" Vitalia și unica aceșteia, Polja.

*

Pe la sfîrșitul anuluĭ trecut Vitalia începu să neliniștească pe sectariĭ din Ternowka prin prooocirĭ despre pretinse evenimente extraordinare și grozave. Ba zicea, că se apropie sfîrșitul lumeĭ, ba că va veni Antichrist și va trimite pe sectarĭ în Siberia. Intrunirile luară de aci înainte un caracter extazic; plîngînd cu lăcrimĭ și din cale afară de excitațĭ, ceĭ adunațĭ părăsiră o întrunire. Pe la începutul luĭ Ianuarie a anuluĭ curent, se întîmplă în Rusia un eveniment, menit să întărească pe aceĭ carĭ aŭ participat la întrunirea sus pomenită, în credința că vine Antichrist. Marele eveniment era următorul: se făcu numărătoarea generală a populațieĭ.

*

Vitalia se servi de acest fapt, pentru a convinge pe sectarĭ despre adevărul proorocirilor eĭ. Ea adresă credincioșilor o „enciclică" prin care le spunea:

„Sîntem creștinĭ. Inovațiĭ nu trebuie să primim în nicĭ un caz; nu vom lăsa deci ca să se înscrie numele și pronumele noastre după noua metodă. Christos e patria noastră, numele nostru și onoarea noastră. Noua numărătoare ne depărtează însă de Christos și de învățătura creștinească. Declarăm decĭ scurt și cuprinzător, că nu ne vom supune nouĕlor legĭ, și că, în numele luĭ Christos, vom suferi maĭ bine moartea."

*

Cînd ceĭ însărcinațĭ cu numărătoarea veniră la Ternowka, locuitoriĭ le răspunseră cu cuvintele „enciclicei". Abia plecaseră însă din colonie, și deja Vitalia începu să predice, că sfîrșitul lumeĭ e aproape, că Antichrist va veni în curînd și că de aceea e maĭ bine să morĭ de voie, pentru a scăpa de tentațiunile diavoluluĭ. Această aberațiune a nebunieĭ religioase fu ascultată de sectarĭ. Și așa, în noaptea de la 4 spre 5 Ianuarie, aŭ fost îngropațĭ de viĭ primiĭ sectarĭ. S'a săpat o groapă lungă de 4 coțĭ, lată de 3 coțĭ și ca de vre-o 2 jum. coțĭ adîncă. După ce groapa fu isprăvită, se intonă un cîntec mortuar și zece dintre sectarĭ se coborîră în groapă. In fruntea acestora mergea bătrîna Kowalew care cînta cîntece pioase. In ultimele minute toțĭ aceia carĭ aŭ participat la sinuciderea colectivă eraŭ în extaz: cîntaŭ imnurĭ de bucurie, se îmbrățișaŭ și se sărutaŭ reciproc și eraŭ sigurĭ, că, după scurte suferințĭ, vor trece acolo unde e vecinică fericire. După această ceremonie, groapa fu astupată de tînărul Kowalew și de sectarul Fomin.

*

Patru zile după aceasta, și anume în noaptea de la 8 spre 9 Ianuarie, grozavul act al fanatizmuluĭ religios se repetă în condițiunĭ analoge. Cu această ocaziune zece persoane, printre carĭ bătrînĭ, femeĭ și copiĭ, fură din noŭ îngropate de către Kowalew, Fomin și Vitalia. In sfîrșit autoritățile fură încunoștiințate despre groaznica faptă și dispuseră arestarea principalilor vinovațĭ. Arestațiĭ refuzară însă cincĭ zile de a rîndul să mănînce și să bea, și procurorul dispuse eliberarea acuzaților și punerea lor sub supraveghiere polițienească. Abia sosiră însă iarășĭ în co

lonia Ternowka, şi Kowalew săpă imediat o a treia groapă, pentru a îngropa de viĭ patru femeĭ, printre carĭ bătrîna sa mumă şi tînăra sa femee, pe cînd „profeta“ Vitalia se îngropă singură în tovărăşie cu două maicĭ şi un copil.

*

Aceasta s'a întîmplat pe la sfîrşitul luĭ Iulie, şi în sfîrşit Kowalew fu arestat. La instrucţie Kowalew declară că resimte o adîncă părere de răŭ, fiind că n'a găsit pe nimenĭ care să-l îngroape de viŭ.

In sfîrşit, s'a depeşat acum din Petersburg că la Ternowka s'a găsit iarăşi un mormînt în care patru sectarĭ aŭ fost îngropaţĭ de viĭ. Invăţaţiĭ ruşĭ aŭ declarat de mult că numărul victimelor manieĭ religioase din Ternovka trebuie să fie mult maĭ mare, de cît se credea... Declaraţia aceasta a fost acum confirmată. Duşmaniĭ cultureĭ populare din Rusia pot deduce, din tragedia din Ternowka, ce fel de roade poate să dea ignoranţa şi lipsa de cultură.

Strat

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale).

Ca în roman

Iată un adevăr care o să vă mire. Ceĭ ce citesc maĭ puţin ziarele sînt tocmaĭ ziariştiĭ. Villemessant, fundatorul ziaruluĭ „Figaro“, care cunoştea perfect acest adevăr, dădea sfat redactorilor săĭ, să nu citească, dacă vor, cele-l'alte ziare, dar cel puţin ziarul la care scriŭ să nu le fie străin. Lucrul de altmintrelea se explică. Avînd înaintea luĭ un teanc de ziare şi numaĭ cîte-va minute ca să-şĭ arunce ochiĭ pe ele, fie-care ziarist citeşte ceea ce se raportă la specialitatea luĭ, lăsînd în sarcina secretaruluĭ de redacţie, care vaĭ! trebue să citească toate ziarele, obligaţia ca să'ĭ semnaleze ceva care a fost trecut cu vederea.

Acestuĭ mare adevăr datoresc faptul că mĭ-a trecut cu vederea idila romantică petrecută acum cîte-va săptămînĭ la Vasluĭ. O corespondentă a mea mi-o semnaleză şi îmĭ cere părerea. E vorba de o tînără domnişoară de şapte-sprezece anĭ, absolventă a liceuluĭ, care a fugit cu un ţigan urît, bătrîn deja faţă de dînsa—are patru-zecĭ de anĭ, însurat şi tată a treĭ copiĭ.

Ambiĭ aŭ plecat în mod romantic. El în hainele luĭ ţărăneştĭ, ea deghizată în ţărancă, purtînd puşcă pe spate. S'aŭ îndreptat de la Vasluĭ spre Iaşĭ pe jos. Aicĭ li s'a pierdut urma.

Se înţelege că o asemenea faptă a pasionat şi pasionează încă întreaga Moldova şi dă de lucru imaginaţiunilor cucoanelor şi domnişoarelor cu prea multe romane în capul lor.

In adevăr, eŭ cred că eroina din Vasluĭ e victima romanelor şi nu mă mir de dînsa. In atîtea scrierĭ se vorbeşte de fugĭ de acestea, de rătacirea prin munţĭ alăturĭ de iubitul adorat, de urmărirea fugarilor şi în sfîrşit de ertarea părinţilor şi nunta cu drăguţul făt-frumos! Că acesta nu-ĭ de cît un ţigan urît, e afacere de gust. A părut frumos domnişoareĭ şi atîta ajunge. De dînsa, cum am zis, nu mă mir. Mă prinde însă mirare de ţigan. Orĭ cît ar fi firea luĭ de romanţioasă şi vagabondă, dar spiritul realităţeĭ la un om de patru-zecĭ de anĭ, fie el şi ţigan, i-ar fi trebuit să'ĭ spună că idila se va isprăvi răŭ. Dacă răpitorul ar fi un pierde-vară, un ticălos, un beţiv, dar făcînd parte din clasa domnişoareĭ, idila de sigur se putea sfîrşi ca la teatru saŭ ca în romanele luĭ Georges Ohnet, cu o căsătorie. Prejudecata socială însă se va opune orĭ şi cînd ca ţiganul să ia pe fata de boer. Un procuror va pune mîna pe el şi pe fata fugară. *Ea* va fi redată părinţilor, iar *el* trimis la puşcărie ca răpitor de minoră. Tribunalul nu va putea fi indulgent faţă de răpitorul uneĭ fete din clasa judecătorilor şi idila se va sfîrşi pentru ţigan la puşcărie, iar pentru fata romanţioasă într'o căsătorie cu un onorabil tînăr care, în schimbul uneĭ zestre maĭ respectabile, va consimţi să repare onoarea eroineĭ. Peste puţin *escapada* va fi uĭtată, ţiganul eşit din puşcărie se va pierde în lumea mare şi dacă el va fi lăsat vre-un suvenir domnişoareĭ, suvenir care ese în lume după nouă lunĭ, soţul va fi oare aşa de îndemînatec ca să andoseze paternitatea mohorîtuluĭ amant?

In toată această romanţioasă afacere, ţiganul, ca de obiceĭ, va plăti gloaba şi aceasta ar fi trebuit să o prevadă cînd s'a apucat să joace acest rol prea greŭ de ţinut pentru el, nenorocitul fiŭ al uneĭ rase nenorocite şi dezmoştenite.

Chiţibuş

CRONICA

Domenţ

Lotul cel mare a avut odată înţelepciunea să nimerească odată şi la un om sărac. Ţăranul Domenţ, care de sigur nu odată a simţit ce este foamea şi frigul,—a avut deosebitul noroc de a se putea şi el odată juca cu miile de leĭ.

Şi să nu se creadă, că Domenţ n'a ştiut să mînuiască baniĭ. In virtutea vorbeĭ populare ce zice că banul e rotund, şi decĭ cum vine aşa se duce, ţăranul favorit al soarteĭ a căutat să'şĭ puie la adăpost bătrîneţele, — şi dacă pînă acum n'a putut să adune banĭ albĭ pentru zile negre, a luat baniĭ, ce zeiţa *Fortuna* îĭ i-a aruncat în poală la zile de bătrîneţe, şi i-a pus la casa de depunerĭ.

Dar Domenţ a ştiut să fie şi galant. După ce a depus pentru ambiĭ săĭ fiĭ cîte 15000 leĭ, după ce a depus şi pentru dînsul 15000, ţăranul în iţarĭ şi sueman,—a dăruit 1000 leĭ perceptoruluĭ care l-a servit, 1000 de leĭ ligeĭ romîne şi 1000 de leĭ, pentru ca dintr'înşiĭ să se dea la fie-care statuie, ce se ridică acum saŭ se va ridica în viitor, cîte 100 leĭ,—în sfîrşit a luat restul pentru ca să cheltuească în satul săŭ şi să ajute pe ceĭ cu case grele.

Aŭ maĭ cîştigat mulţĭ milionarĭ la loteria funcţionarilor, milionarĭ pentru carĭ cîştigul era colac peste pupăză; să ni se arate: cît aŭ dat aceştĭ oamenĭ aĭ banuluĭ pentru scopurĭ naţionale şi filantropice?

Inter.

Contra socialiştilor

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Roma, 30 Septembrie. — In urma turburărilor de erĭ, clubul socialiştilor de aci a fost dizolvat.

Ştirĭ teatrale

Stagiunea Teatruluĭ Naţional va începe la 9 Octombrie cu „Fîntîna Blanduzieĭ“, de V. Alexandri, şi „Marioara“, dramă în 2 acte de „Carmen Sylva“, tradusă din nemţeşte.

Cel puţin aşa se spune că stagiunea va putea să înceapă la 9 Octombrie. Direcţia teatruluĭ e convinsă. Se zice că a primit asigurărĭ formale de la tapiţeriĭ, arhitecţiĭ, lucrătoriĭ, ingineriĭ, electricianiĭ şi coşariĭ.

O! ce bine ar fi ca făgăduelile lor să nu fie mincinoase, cum mincinoase eraŭ cuvintele de dragoste ale perfideĭ Dalila!

Inchipuiţi-vă pe d. Stăncescu cu periĭ tăiaţĭ! Ce Samson! Ce Samson!

Şi să nu credeţĭ că e glumă: d. Stăncescu, ca orĭ-ce om cu gust estetic, ţine mult la păr. Iată o dovadă:

Intr'o zi cine-va critica alegerea d-luĭ Theodor Aslan ca director de scenă pentru Operă.

D. Stăncescu, neputînd să spuie nimic, ca să justifice această numire a răspuns:

— Mă rog, dar d-ta nu vezĭ ce păr frumos are d. Aslan?!

Dar ce are a face dragostea d-luĭ Stăncescu de părul d-luĭ Aslan cu deschiderea teatruluĭ?

Iacă tot aşa cum are şi părul d-luĭ Aslan cu direcţia de scenă.

*

Să revenim la chestie.

Săptămîna aceasta, Joĭ dacă nu mă înşel, se va lipi pe zidurile capitaleĭ tradiţionalul afiş:

TEATRUL NAŢIONAL
Societatea dramatică
Stagiunea 1897-98
etc. etc.

A! şi se spun multe despre acest afiş. Toţĭ clasiciĭ aŭ fost puşĭ la contribuţie şi piesele originale curg, curg... pardon, aveţĭ puţintică răbdare. Ce va fi, vom vedea.

Vlad

Un bucureştean pe zi

C. Cairetti

Al Provenţeĭ soare cald
Ş'a eĭ mare de smarald
Aşa lesne le-aĭ uitat?, etc.

Cine, dintre aceĭ carĭ l'aŭ auzit cîntînd în *Traviata*, nu-şĭ aduce aminte de această bucată?

Cairetti a fost cel maĭ inimos şi maĭ talentat dintre cîntăreţiĭ noştri.

Artist în toată puterea cuvîntuluĭ, el îşĭ iubea arta din toate puterile şi îşĭ dădea toată osteneala ca şi colegiĭ săĭ să cînte bine. N'a fost nicĭ odată egoist, din potrivă simţea cea maĭ mare bucurie cînd vedea pe ceĭ-l'alţĭ că aŭ succes.

Romîn din Macedonia, el a fost printre ceĭ d'întîĭ copiĭ aduşĭ să înveţe în colegiul Sf. Sava. După ce şĭ-a luat bacalaureatul s'a dus profesor la gimnaziul din Bitolia, dar n'a putut să stea mult din cauza luĭ Mărgărit.

Intors în Bucureştĭ a luptat pentru formarea trupeĭ de Operă şi a fost sufletul aceleĭ întreprinderĭ. A cîntat în *Faust, Traviata, Ernani, Lucia, Maria di Rohan, Trovatore*, etc.

A condus acum doĭ anĭ concertele corale, date de clasa de ansamblu de la conservator, e şef al coruluĭ de la biserica Creţulescu şi profesor de muzică vocală la gimnaziŭ.

Fiind bolnav, de cît-va timp nu maĭ cîntă la Operă. Lipsa luĭ se simte.

Cairetti este un cîntăreţ care a lăsat frumoase amintirĭ. E tot ce poate face un artist.

Pic.

La Opera comică din Paris se va aranja în curînd un ciclu al operelor luĭ Massenet. Maĭ întîĭ se va reprezenta „Sapho“, al căreia text este făcut după romanul luĭ Daudet cu acelaş nume. Decorurile vor fi extrem de moderne. Damele vor umbla pe biciclete. După „Sapho“ se va da „Cendrillon“ şi „Griselidis“ ca novităţĭ, apoĭ vor urma „Manon“, „Verther“, etc.

ECOURI

◆ Aflăm că „Societatea Romînă de Asigurărĭ Generale“ din Brăila a început operaţiunile sale în ramura asigurărilor asupra „Vieţeĭ“.

Escluzînd cu totul asigurările de tontine (asociaţiunĭ mutuale) carĭ promiteaŭ rezultate ce nu se puteaŭ realiza la termen, „Generala“ a pus în practică adevăratele asigurărĭ pentru cazul de moarte, viagere şi mixte, rente etc., şi în special asigurarea pentru cazul de moarte combinată cu rentă, care este o inovaţie pentru ţara noastră şi care este pe larg explicată în anunciul ziseĭ societăţĭ, care anunciŭ se găseşte pe pagina VI. 1574

Din Giurgiu

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ“)

Chestiunea pavagelor

Acum cîte-va zile o ceartă la cuţite s'a iscat între primarul oraşuluĭ nostru şi unul dintre consilieriĭ comunalĭ. Acest din urmă imputa primaruluĭ că pavagele sînt atît de răŭ construite că aproape la fie-ce pas daĭ de cîte o adîncătură în care, cînd plouă, se adună apă, care rămîne pe loc pînă cînd nu vine cine-va anume s'o scoată.

Această imputare era la locul eĭ. Şi iată de ce. Odată cu încheierea contractuluĭ de antrepriză a construcţieĭ pavagelor din Giurgiu, s'a delegat şi un consilier comunal care să supravegheze mersul lucrărilor, pentru care lucru i se dădea o diurnă anumită pe zi.

*

Ce se întîmplă însă?....Consilierul delegat cu supravegherea lucrărilor încasa frumos diurnele, fără însă ca să se maĭ abată şi pe la locul unde se efectuaŭ lucrările de pavagiŭ, aşa că antreprenorul, lăsat de capul luĭ, a făcut ce a vroit.

Maĭ mult, se spune că acel consilier încasează şi astăzĭ diurne, deşi lucrările aŭ încetat de aproape două lunĭ de zile şi deşi n'a exercitat nicĭ un control. Prin urmare, de la sine se înţelege că pavagele numaĭ bune nu puteaŭ să fie şi că cele ce se impută primaruluĭ sînt perfect de adevărate.

*

Cum rămîne însă cu diurnele pe carĭ şi azĭ le primeşte consilierul însărcinat cu supravegherea lucrărilor de pavare a oraşuluĭ?.... D. primar de Giurgiu are decĭ cuvîntul — şi o lămurire în această privinţă n'ar strica.... dacă n'ar întîrzia.

Totuşĭ, cum sîntem sigurĭ că această lămurire nu numaĭ c'are să întîrzie, dar încă nicĭ n'are să se producă, am vrea să ştim măcar cum rămîne cu pavagele, căcĭ — şi lucrul îl recunoaşte orĭ-cine —numaĭ în starea în care se găsesc actualminte nu pot să rămîe....

Vom reveni.

Corespondent.

Ştirĭ artistice

In seara de 15 Octombrie c. va debuta în sala Bragadiru o nouă orchestră, compusă din absolvenţiĭ aĭ conservatoarelor din Bucureştĭ, Viena, Milano, Roma, Cracovia, Lipsca, etc., sub conducerea tînăruluĭ şi îndemînateculuĭ muzicant: d-l Oscar Pursch.

Iată şi programul primuluĭ concert: 1) Exposition, marş, de Kühne. 2) Fidelio, ouverture de Beethoven. 3) Metamorphose, potpouri de Schreiner. 4) Lucreţia Borgia, introd. de Donizetti. 5) Chant polonais, de Burow-Thiele. 6) Fackeltanz, de Meyerbeer. 7) Die Weber, vals, de Lanner. 8) La Juive, fantasie, de Halevy. 9) Kosackenritt, de Gutmann. 10) Donaulieder, vals, de Strauss. 11) Waldteufel, gavotte, de Blume-Kwiotek. 12) Italia în Berlin, marş, de Kühne.

Sperăm că publicul iubitor de muzică aleasă va merge să asculte orhestra d-luĭ Pursch, care promite a fi cea maĭ bună din Capitală.

DIN STREINATATE

Norvegia

Bjoernstjerne Bjoernson, cunoscutul scriitor norvegian, se odihneşte acum la Kopenhaga, după energica luptă politica ce a dus-o în Norvegia, pentru partidul radical. Acesta era la toate alegerile triumfator, şi bătrînul autor dramatic, poate cu bucurie constata că partidul radical va avea majoritatea în Storthing şi va putea lua hotărîrĭ decisive în marea cestiune a relaţiunilor cu Suedia.

Politica poetică— după cum o numeşte ziarul „Politiken“—se va manifesta în primul rînd prin introducerea votuluĭ universal. Bjoernsterne zice: „cel mult la 1903 Norvegieniĭ vor fi unanimĭ în a cere Suedieĭ: un ministru de externe propriŭ şi propriĭ funcţionarĭ consularĭ, şi Norvegia va putea obţinea aceste fără a se opune cu forţa Suedieĭ. De asemenea şi introducerea dreptuluĭ de vot pentru femeĭ nu maĭ este de cît o cestiune de timp.“

După cum se vede decĭ, Bjoernsterne e în politică: separatist şi democrat. El cere maĭ înainte de toate ca Norvegia să nu maĭ zacă sub heghemonia suedeză.

E cam aceiaş luptă ca şi între Austria şi Ungaria.

Rusia

Ziarul „Times“ scrie următoarele:

„Principele Lobanow a lăsat anume documente, în carĭ sînt însemnate părerile sale asupra misiuneĭ ce o are Rusia în lume. Intre altele, principele spune că Germania şi Anglia sînt cele două state de carĭ Rusia trebuie să se teamă maĭ mult. El e de părere că după 4 anĭ, cînd sistemul rusesc de căĭ ferate va fi isprăvit în Asia, să se dea o lovitură decisivă în India. Dacă această lovitură ar reuşi, legătura dintre Anglia şi coloniile sale ar trebui să slăbească într'atîta în cît căderea imperiuluĭ Britanic să fie inevitabil. Pe de altă parte, alianţa cu Franţa asigură pe Rusia contra atacurilor germane. Prinţul Lobanow crede în putinţa uneĭ alianţe dintre Austro-Ungaria şi Franţa. In acest caz şi Turcia ar trebui angajată contra Germanieĭ, pentru ca nu cum-va într'un moment critic să atace Austro-Ungaria.

Planurile prinţuluĭ sînt foarte vaste după cum se vede, şi dat fiind faptul că direcţia politică dată de dînsul, pe cînd era în minister, se maĭ urmează şi astăzĭ—putem vedea în destăinuirile ziaruluĭ englez un preţios document pentru actuala istorie a politiceĭ europene.

Serbia

In Serbia e la ordinea zileĭ tot cestiunea revizuireĭ Constituţiuneĭ. O telegramă din Belgrad ne anunţă că regele ar fi consimţit în sfîrşit ca să se convoace Camera. El cere însă maĭ întîĭ ca un proect de Constituţie, elaborat de aceia carĭ să se bucure de toată încrederea sa, să fie supus desbaterilor uneĭ comisiunĭ compuse din membri delegaţĭ aĭ tuturor partidelor. Acest proect consacră principiul a tot puterniciei regeluĭ, supune armata cu totul poruncilor acestuia şi introduce o serie de instituţiĭ noĭ, printre carĭ şi o a doua Cameră, saŭ cum s'ar zice maĭ pe romîneşte, a unuĭ „Senat“. Radicaliĭ nu pot primi o asemenea Constituţie, fără a dezminţi cele maĭ de samă principiĭ ale lor.

FEL DE FEL

Scenă grozavă în circ.—Acum cîte-va zile, circul Schumann, care se află actualmente în Berlin, şi-a început seria reprezentaţiilor, cu care ocaziune s'a petrecut o îngrozitoare scenă. Călăreţul Conradini se urcă pe o platformă călare fiind. Apoĭ platforma fu ridicată cu ajutorul unuĭ scripet pînă la cea maĭ mare înălţime a circuluĭ. Sus descărca un foc de revolver şi apoĭ fu scoborît din noŭ. Pe la jumătatea înălţimeĭ calul deveni neliniştit. Platforma începu să se clatine şi călăreţul putu numaĭ cu mare greutate să'şĭ scape viaţa, căţărîndu-se de o sîrmă. Calul însă ameninţa să cadă în maneja de la o mare înălţime. Scena provocă o panică de nedescris. Multe femeĭ leşinară, unele alergară spre uşĭ ţipînd şi plîngînd. Bărbaţiĭ din circ cerură întreruperea spectacoluluĭ. In sfîrşit, după multe sforţărĭ, calul se linişti şi platforma a putut fi scoborîtă fără vre-un alt incident.

*

O expoziţie de pisicĭ.—La Muenchen s'a deschis acum cîte-va zile o expoziţie de pisicĭ. Ea conţine numaĭ 77 numere. Sînt fel de fel de pisicĭ locale şi exotice, al cărora preţ variază între 10. 50, 300 şi 1000 mărcĭ. (1 marcă—1 leŭ 25 banĭ). Ziarul „Frankfurter Zeitung“ publică următoarele „Impresiĭ“ de la expoziţia în cestiune: „Pe cînd în expoziţiile de cînĭ te întîmpină un latrat asurzitor, în cel de păsărĭ un ciripit chaotic, în expoziţia de pisicĭ domneşte cea maĭ adîncă tăcere. Numaĭ organele olfactice (mirosuluĭ) sînt neliniştite. Că pisica e un animal maĭ aristocratic de cît cînele, se poate vedea şi din indiferenţa ce o manifestă animalele expuse faţă cu vizitatoriĭ. Cele maĭ multe pisicĭ dorm, saŭ se prefac că dorm. Unora le place să fie alintate. Un pisoĭ mare galben-roşiŭ face excepţie. El plînge ca un copil mic. Ochiĭ săĭ sînt uzĭ de lacrămĭ. Are „mal du pays“ bietul! Răŭ dispuse sînt multe pisicĭ: în coşurile lor nu se simt acasă, le lipseşte exclusivitatea casnică. E vorba să se facă o societate pentru protecţia pisicilor... dar îĭ orĭ ce caz ele nu vor fi împedecate ca să se urce pe coperişele caselor...“.

Litere-Arte-Ştiinţe

„Gazeta de St. Petersburg“ anunţă că pictorul Vereşaghin, cunoscutul autor al tablourilor îndreptate contra războiuluĭ, s'a întors din Paris unde a făcut prin muzee diferite studiĭ cu privire la epoca luĭ Napoleon I din care vroieşte să împrumute diferite subiecte pentru cîte-va tablourĭ marĭ, menite să facă senzaţie.

*

In poeziile populare saxone, Saxoniĭ sînt simbolizaţĭ prin persoana naivuluĭ „Bliemchen“. Dintre umoriştiĭ popularĭ carĭ aŭ ştiut să reprezinte maĭ bine pe acest „Bliemchen“, trebuie citat ziaristul Gustav Schumann, care a încetat zilele acestea din viaţă, în vîrstă de numaĭ 46 anĭ.

*

La Berlin renumitul profesor de electrotechnică, Slaby, face de cît-va timp, cu concursul secţiuneĭ aeronautice a armateĭ, încercărĭ cu telegraful fără sîrmă sistem Marconi. Rezultatele obţinute sînt foarte favorabile. Deşi mediul atmosferic a fost foarte nefavorabil, totuşĭ încercările aŭ reuşit perfect între două staţiunĭ situate la o depărtare de 21 kilometri una de alta.

Revista cărţilor

Din viaţa uneĭ institutoare este titlul uneĭ broşurĭ apărute de curînd. Beneficiul net provenit din vînzarea acestor cărţĭ este destinat înfiinţăreĭ uneĭ reviste în scopul de a apăra interesele institutoarelor, copilelor orfane, fetelor tinere, carĭ voesc să îmbrăţişeze o carieră onestă, precum şi pentru a da mamelor poveţe privitoare la creşterea copiilor lor, ce trebue începută chiar din leagăn. Orĭ-ce învăţătură din şcoală rămîne zadarnică, dacă mama însăşĭ nu plantează în inima copiluluĭ săŭ, din cea maĭ fragedă copilărie, germeniĭ tutulor simţimintelor bune.

Volumul de 565 pag., 4 leĭ şi se află de vînzare la principalele librăriĭ. 313

Din Galaţĭ

(Corespond. particulară a „*Adevĕruluĭ*“)

Un incendiŭ.— Serviciŭ de navigaţie.

In orăşelul Pechea din judeţul nostru a izbucnit maĭ alaltă-seară un incendiŭ îngrozitor. Focul a izbucnit pe la orele 1 şi jum. noaptea şi a luat naştere de la o prăvălie a fraţilor Brătulescu.

Panica pricinuită de incendiŭ era mare; întreg tîrguşorul era în picioare şi numaĭ graţie ajutoruluĭ dat de locuitorĭ, cu sub-prefectul Oardă în frunte, focul a putut fi localizat pe la orele 5 dimineaţa.

Incendiul a distrus opt prăvăliĭ şi maĭ multe alte case, aşa că maĭ multe familiĭ aŭ rămas fără hrană şi locuinţe. Pagubele sînt considerabile.

Prăvălia de la care a luat naştere incendiul era asigurată pentru o sumă destul de respectabilă.

Serviciŭ de navigaţie

După cît aflăm, regia monopolurilor statuluĭ a hotărît să înfiinţeze o navigaţie regulată de mărfurĭ de la Sulina la Severin, a căreĭ funcţionare va începe o dată cu deschiderea navigaţiuneĭ anuluĭ ce vine.

Dar ceea ce ne îmbucură este că direcţiunea generală a acestuĭ serviciŭ de navigaţie îşĭ va avea sediul în Galaţĭ. Intru cît priveşte organizarea acestuĭ serviciŭ, ea va fi încredinţată administratoruluĭ docurilor din Brăila.

Odată cu crearea acestuĭ noŭ serviciŭ se vor înfiinţa şi vapoare de pa-

---

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

No 9

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea Intîĭa

COPILUL

III

Colegiul şi oraşelul

Era duşmănie între noĭ şi ceĭ de pe strada vecină.

Se zvonise că vor veni să ne dărîme piramida.

Ne am pus să o apărăm.

Buzunările ne eraŭ pline de pietre.

Lupta s'a dat.

Am văzut că nu era glumă şi am luat-o la fugă.

Dar am căzut şi mi-am frînt braţul.

A venit doctorul.

— E grav, zice el.

Mie îmĭ pare bine, căcĭ aşa fiind scap de bătaia mamiĭ.

Am stat multă vreme fără să vorbesc, dar cînd am putut vorbi, am tăcut.

Vedeam pe mama făcînd la socotelĭ cît cheltuise cu doctoriile...

Cînd mă întremaĭ nu mă bătu, dar făcu maĭ răŭ: mă atinse unde mă durea maĭ tare.

Ştia că petreceam la Fabre,. pe acolo mă atinse.

De mult era mama geloasă şi ruşinată. Ea suferea că mă vedea umblînd printre nişte oamenĭ de jos: cizmarĭ şi se gîndea de mult să mă despartă de eĭ.

Dar totuşĭ familia Fabre o asculta tot-d'a-una cînd spunea cîte ceva şi mama era fiecară...

Nu vrea ca Jacques al eĭ să umble cu nişte cizmarĭ, dar îĭ făcea plăcere cînd vedea cum ascultaŭ ce spunea.

Cu prilejul boaleĭ mele a găsit mijlocul să împace capra cu varza.

Le-a zis:

— Nu vreaŭ să bat pe Jacques, dar de oare ce ştiŭ că îĭ place să se joace cu copilul d-voastră, n'am să-l las să maĭ vie pe aicĭ, — ca să-l pedepsesc.

Eĭ nu răspunseră nimic.

Bieţiĭ oamenĭ nu se credeaŭ în stare să discute cu nevasta unuĭ profesor de la colegiŭ.

In ziua aceea am încercat o durere adîncă.

De ea îmĭ aduc aminte tot-d'a-una.

Fusesem atîta vreme bolnav, închis într'o odaie cu suferinţa şi cu figurile, în cît aveam trebuinţă să vorbesc cu copiĭ ca mine, să-ĭ întreb ceva maĭ noŭ, să le spuĭ ce pătisem.

Cu ce bunătate mă întîmpinaseră cînd mă văzuseră pe scară!

Cu ce milă îmĭ ziseseră:

— Ce galben eştĭ!

Băieţĭ bunĭ, cuib drăguţ de cîrpacĭ, ce inimĭ bune aveaţĭ! Iĭ iubeam mult. Maĭ bine m'ar fi bătut mama, de cît să nu mă lase să mă găsesc cu eĭ.

V

Liceul

Va să zică tata era profesor de a şaptea.

Eŭ eram în clasa luĭ.

De cînd sînt n'am văzut aşa infecţie.

Clasa se afla lîngă latrine.

Un an de zile am înghiţit acest aer ciumat.

Mă pusese la uşă pentru că acela era locul cel maĭ răŭ şi ca fiŭ al profesoruluĭ trebuia să am locul cel maĭ prost.

Lîngă mine se afla un băiat mic care a ajuns prefect, şi care atuncĭ era un mare ştrengar şi bun tovarăş.

Trebuie să fi fost băiat bun, căcĭ nu am putut avea necaz pe el de cîte am îndurat din pricina luĭ.

Cînd se apuca să facă vre-o farsă tremuram, căcĭ dacă nu se dădea singur de gol, apoĭ eŭ mîncam papara în locul luĭ.

Fireşte tata trebuia să arate că nu ţine parte fiuluĭ săŭ.

Şi palmele orĭ urechelile curgeaŭ

Suferea el oare, că era silit să mă bată aşa?

Poate că da.

Dar vecinul meŭ, farsorul, era fiul cuĭ-va mare.

Nu-l putea pedepsi mereŭ, căcĭ se punea răŭ cu familia luĭ; mama sa venea ades în vorbitor; avea o rochie de mătase, de fîşîia grozav, şi purta mănuşĭ ca untul, şi lungĭ.

Ca să nu aibă plictiselĭ, tata se făcea că crede că eŭ sînt vinovat, cînd era cel-l'alt.

Nu aveam necaz pe tata, zăŭ! Vedeam, simţeam că pielea mea îĭ folosea la negoţul, la poziţia sa şi i-o dădeam. Dă înainte, tată, bate cît poţĭ!

Intr'o zi am fost pedepsit.

Unul mare îmĭ dădu o brîncĭ şi mă rostogolisem între picioarele unuĭ pedagog care căzuse peste cap de 'şi făcuse un cucuĭ cît un măr şi spărsese o sticluţă de cognac ce purta în buzunar şi din care trăgea cîte o înghiţătură cînd avea prilej.

M'a vîrît la arest.

M'a închis el singur într'o odaie goală, m'a încuiat şi m'am pomenit singur între patru ziduri murdare în faţa unuĭ hărţĭ de geografie bolnavă de gălbinare, şi a uneĭ table marĭ negre pe care sînt făcute caricaturĭ de profesorĭ.

Caut prin pupitre.

Nu găsesc nimic.

Intr'o crăpătură daŭ de o carte.

Imĭ jupoĭ degetele silindu-mă să socot de acolo.

In sfîrşit puĭ mîna pe ea.

Mă uit la titlu:

Robinson Crusoe

E noapte.

De cînd citesc?

Ce ceas e?

Nu ştiŭ, dar ca să văd maĭ pot citi?...

Imĭ frec ochiĭ, de geaba! Nu se maĭ vede.

Mi s'a rupt gîtul, ceafa mă doare, pieptul mi-e gol.., am stat plecat pe el, fără să ridic capul, fără să aud ceva, plin de curiozitate, coprins de o emoţie nemărginită, mişcat pînă în fundul inimeĭ.

In momentul cînd luna îşĭ arată colţul cornuluĭ, eŭ văd pe cer toate păsările din insula luĭ Robinson.

Populez spaţiul gol cu gîndurile mele, cum îl popula el cu temerile luĭ.

In picioare, lîngă fereastră, cuget la veşnica singurătate şi mă întreb unde aşĭ putea face şi eŭ să crească pîne.

Mi se face foame.

Fi-voĭ oare silit să mănînc şoarecii ce-ĭ aud ronţăind? Cum să fac foc? Mi-e sete. N'am bananĭ ca Robinson. El avea şi lămăĭ şi cum îmĭ maĭ place limonada!

Clic clac...

Se întoarce cheea în broască.

E oare Vinerĭ? Sînt oare nis aĭ sălbaticiĭ?

E pedagogul.

Şi-a adus aminte, cînd s'a sculat, că m'a uĭtat şi vine să mă vadă dacă nu m'aŭ mîncat şoareciĭ, orĭ de nu i-am mîncat eŭ pe eĭ.

E cam încurcat.

Mă găseşte îngheţat, coprins de frigurĭ.

Se scuză cum poate şi mă duce în odaia luĭ unde îmĭ zice să aprind un foc bun şi să mă încălzesc.

Maĭ îmĭ dă niţel peste marinat să mănînc şi niţel rachiŭ, — pe tima luĭ.

(Va urma)

Intrunirea de-aseară a aurelianiştilor

şlepuri atît de la Galaţi 'n Sulina cît şi între alte porturi din susul Dunărei.

Corespondent.

Ediţia de dimineaţă

INFORMAŢIUNI

Epilogul mişcărei contra legeĭ maximuluĭ

Erĭ a venit înaintea secţieĭ I-a a tribunaluluĭ de Ilfov interesantul proces intentat maĭ multor căruţaşĭ pentru că aŭ protestat cu bîta în mînă in contra legeĭ maximuluĭ.

Acest proces datează încă din anul 1893. Cititoriĭ îşĭ aduc aminte că la această dată liberaliĭ agitaŭ prin întrunirĭ publice în contra legeĭ maximuluĭ şi că în ziua de 5 Aprilie, cînd se vota la Cameră legea maximuluĭ, fruntaşiĭ liberalĭ porniră cu toţĭ căruţaşiĭ din Capitală spre dealul Mitropolieĭ. Ajunşĭ acĭ, poliţia opri manifestaţia şi se produse o învălmăşeală în care căpitanul Solomonescu şi alţĭ cîţĭ-va agenţĭ poliţieneştĭ fură lovitĭ. Poliţia arestă atuncĭ o sumă de manifestanţĭ, între carĭ pe Petre Niculae, Nicolae Dima, Petre Oprea, Diaconescu, Petrescu, etc., carĭ fură daţĭ în judecată.

•

Din cauza mulţimeĭ de martorĭ şi a greutăţeĭ îndeplinireĭ procedureĭ, procesul a fost mereŭ amînat, iar erĭ s'a înfăţişat din noŭ.

Tribunalul era compus din d-niĭ: Florescu şi Cristea. Fotoliul public era ocupat de d. procuror Cantacuzino. Pe banca apărăreĭ se aflaŭ advocaţiĭ Costică Stoicescu şi G. Palade.

•

Inainte ca procesul să vie în dezbatere, d. *Palade* ridică un incident cum că acest proces este mort de mult, de oare-ce la 9 Octombrie 1893, cu ocazia naştereĭ prinţuluĭ Carol, regele a dat o amnistie generală pentru toţĭ inculpaţiĭ şi condamnaţiĭ politicĭ.

Inculpaţiĭ de astăzĭ, zise d. Palade, trebuiaŭ şi eĭ să beneficieze de această amnistie şi mă miră că eĭ se maĭ află pe această bancă. Delictul comis de eĭ, continuă d Palade, este un delict pur politic. Eĭ nu s'aŭ dus să bată pe agenţiĭ poliţieneştĭ, ci aŭ plecat dintr'o întrunire publică de la Dacia şi, în virtutea dreptuluĭ ce le garantează Constituţia, s'aŭ dus la Cameră ca să petiţioneze în contra legeĭ maximuluĭ. Inculpaţiĭ n'aŭ făcut dar de cît aceea ce le permitea Constituţia şi cînd s'aŭ ciocnit cu poliţia a fost din mobil şi scop politic. Delictele comise din mobil şi scop politic sînt delicte politice şi prin urmare inculpaţiĭ de astăzĭ trebuie să fie trecuţĭ în lista acelora carĭ aŭ fost amnistiaţĭ de rege, aşa că tribunalul trebuie să'şĭ decline competinţa.

*

D. procuror Cantacuzino ceru respingerea incidentuluĭ, de oare-ce inculpaţiĭ aŭ fost nişte simpli curioşĭ carĭ s'aŭ luat la bătaie cu poliţia, că nu se pot bucura de amnistia dată de rege şi că prin urmare trebuiesc judecaţĭ de către tribunalele ordinare.

D. C. Stoicescu susţine aceeaşĭ teorii ca şi d. Palade şi, cu Dalloz în mînă, dovedi că un delict comis în circumstanţele celuia despre care este vorba astăzĭ nu poate fi de cît un delict politic.

D. Stoicescu aduce apoĭ elogiĭ cura giosilor căruţaşĭ carĭ aŭ ştiut să înfrunte baionetele conservatoare şi să impue Camereĭ respectarea drepturilor lor.

In urmă, d-sa cere declinarea competinţeĭ şi închiderea dosaruluĭ din oficiŭ, de oare-ce inculpaţiĭ aŭ fost amnistiaţĭ încă în anul 1893.

•

Preşedintele, după o deliberare de o oră, declară că, de oare-ce tribunalul nu este complect şi este divergință de opiniĭ, discuţia se amînă pentru ziua de 14 Octombrie.

Lex.

Am anunţat că la Constanţa va apare un noŭ ziar turcesc ilustrat şi care va purta titlul „Sarc" (Orientul). Aflăm acum că ziarul va apare în turceşte, greceşte, romîneşte şi franţuzeşte. Tirajul va fi de 7000 foĭ, dintre carĭ cele maĭ multe vor fi trimese în străinătate. Intreprinderea este a ziaruluĭ oficios *Malhumat* din Constantinopole. Aŭ sosit deja de acolo 200,000 coale de hîrtie, precum şi maşinile carĭ vor fi mînate de un motor cu petrol. De asemenea a sosit deja şi o parte a personaluluĭ, şi anume 7 zeţarĭ.

In Capitală se află de cîte-va lunĭ un individ care cerşeşte, prezentînd tot o dată publiculuĭ nişte liste de subscripţiunĭ, carĭ poartă stampila „Cerculuĭ polon".

Pe acest individ îl recomandăm poliţieĭ, de oare ce se zice, că stampila de pe listele pe carĭ le prezintă publiculuĭ este falşificată.

Comisiunea pentru reglementarea pensiunilor funcţionarilor comuneĭ Bucureştĭ se compune din d-niĭ: Gr. Ştefănescu, primul preşedinte al tribunaluluĭ de Ilfov, din administratorul financiar al judeţuluĭ Ilfov, Miclescu şi Mihăilescu.

Comisiunea s'a întrunit aseară în localul primărieĭ.

La 2 Octombrie se va judeca la secţia I a tribunaluluĭ de Ilfov faimosul proces de contrabandă intentat d-luĭ Andreiŭ Popovicĭ.

Primăria va fi reprezentată în acest proces prin d-niĭ Xenopol, Stoicescu şi Delavrancea.

D. Popovicĭ va fi apărat de d-niĭ Fleva, Petre Grădişteanu, Tache Ionescu şi Andronescu.

Fotoliul ministeruluĭ public va fi ocupat de către d. prim-procuror Sărăţeanu, iar tribunalul va fi compus din d. prim-preşedinte Ştefănescu şi d-niĭ membri Florescu şi Cristea.

Parchetul a luat toate dispoziţiunile pentru ca procedura să fie îndeplinită, aşa ca procesul să se poată judeca.

Dezbaterile acestuĭ proces senzaţional vor dura treĭ zile.

Scandalul de la domeniĭ

Conu Năstase a început să se apere. Conu Năstase vorbeşte prin „Liberalul".

E fenomenal curagiul cu care îşĭ permit foile guvernuluĭ să dezmintă cele spuse de ziarele independente.

•

Ascultaţĭ.

Vorbind despre scandalul de la domeniĭ „Liberalul" începe prin a se mira că „Adevĕrul" şi alte ziare aŭ „exploatat" această chestie.

S'ar părea că nu-ĭ nimic adevărat. Dar după cîte-va rîndurĭ, confirmă ştirea că d. Stolojan dă afară 18 funcţionarĭ. Dar „Liberalul" scuzează fapta ministruluĭ.

Adică ce, noĭ sîntem siliţĭ să vedem ca „Liberalul"?

Şi dacă s'ar mărgini „Liberalul" să vorbească de economie bugetară, tot ar maĭ merge, dar nu, foaia „fruntaşuluĭ între fruntaşĭ" vrea să ne prezinte pe d. Stolojan ca un Catone.

Iată ce ne spune:

D. ministru a suprimat acele posturĭ pentru că ele aŭ fost create prin influenţe politice, nu pentru nevoia serviciuluĭ. Şi nu e bine ca ministrul să aibă două state, unul după bugetul votat de Cameră şi altul format din diferite alocaţiĭ bugetare.

Apoĭ să nu rîzĭ?

Care ministru a făcut atîtea numirĭ în slujbe avînd în vedere interesele politice ale partiduluĭ cîte a făcut d. Stolojan?

Apoĭ la domeniĭ aŭ fost numiţĭ toţĭ aceia carĭ s'aŭ distins în vremea opoziţieĭ. Şi nu maĭ pomenim nume, căcĭ nu voim să lovim în acele persoane. Aŭ fost destul de nenorocite din cauză că s'aŭ luat după politicianiĭ liberalĭ.

Dar se înţelege că d. Stolojan nu maĭ poate să ţie pe ceĭ numiţĭ de predecesoriĭ săĭ ci are să prefere favoriţiĭ d-sale.

•

Un lucru e adevărat: se daŭ afară 18 funcţionarĭ şi uniĭ dintre eĭ foarte vechĭ; se daŭ afară funcţionarĭ carĭ lucraŭ. Şi aceasta e un scandal.

Dep.

La universitatea şi şcoala normală superioară din Iaşĭ aŭ fost numiţĭ următoriĭ profesorĭ:

D. Anton Naum, suplinitor de limba franceză la facultatea de litere de filozofie, în locul decedatuluĭ Vîrgolicĭ, şi d. Dragomir Hurmuzescu, suplinitor la catedra de fizică din noŭ înfiinţată la facultatea de ştiinţe. D-niĭ Aurelian, Manescu şi N. Culianu aŭ fost numiţĭ maeştri conferenţiarĭ de matematicĭ, cel d'întîiŭ ca să facă probleme şi exerciţiĭ, iar cel de-al doilea pentru conferinţe de astronomie şi geodezie.

D. Carageani a fost numit maestru conferenţiar de limba şi literatura elină la şcoala normală superioară din Iaşĭ.

Erĭ, în vederea primireĭ principeluĭ de Meiningen, d-niĭ ministru I. Brătianu, E. Stătescu, Saligny, directorul general al căilor ferate, Calenderu, administratorul domeniuluĭ coroaneĭ, precum şi alţĭ funcţionarĭ superiorĭ aĭ căilor ferate, aŭ fost la Predeal de unde s'aŭ reîntors aseară la Sinaia.

Veniturile porturilor noastre pe luna August aŭ fost de 192,140 de leĭ.

Aceste veniturĭ încasate din taxele cheiajurilor se repartizează în modul următor: Brăila 55,985 de leĭ, Galaţĭ 31,976, Calafat 20,302 şi Giurgiŭ 18,476 de leĭ.

Aseară s'a întrunit, la ministerul instrucţiuneĭ publice, comisiunea pentru reorganizarea şcoaleĭ de bele-arte.

Diseară comisiunea se va întruni din noŭ, împreună cu comisiunile pentru organizarea teatruluĭ şi conservatoruluĭ.

La această şedinţă, pe lîngă membriĭ celor treĭ comisiunĭ, vor maĭ lua parte şi d-niĭ Olănescu, Bengescu-Dabija, Gr. Cantacuzino, directorul Teatruluĭ Naţional, Vlăhuţă, I. L. Caragiali, I. Malla, Wachmann şi Xenopol.

Liberarea samsarilor

Am spus erĭ că samsariĭ Weintraub, Grünberg, Şapira şi Levy vor fi în curînd puşĭ în libertate.

Ştirea se confirmă întocmaĭ, căcĭ, cum instrucţia se sfîrşeşte zilele acestea, preveniţiĭ vor fi puşĭ în libertate pe cauţiune.

•

D. judecător de instrucţie Vasiliŭ lucrează cu activitate la dosarul afacereĭ pentru a sfîrşi maĭ iute această instrucţie ce durează deja de aproape treĭ lunĭ.

Erĭ aŭ fost din noŭ interogaţĭ toţĭ inculpaţiĭ. Eĭ vor fi interogaţĭ încă de două orĭ, iar Sîmbătă d. judecător de instrucţie va hotărî, împreună cu procurorul general, dacă samsariĭ pot fi puşĭ în libertate pe cauţiune.

•

D. Stoicescu, advocatul samsarilor, a şi făcut o petiţiune către d. judecător, cerînd ca, în baza garanţieĭ ce samsariĭ sînt gata să depună, să pue în libertate pe clienţiĭ săĭ: Levy, Şapira, etc.

Se afirmă cu siguranţă că toţĭ samsariĭ depuşĭ la Văcăreştĭ vor fi puşĭ în libertate Sîmbătă seară.

Samsariĭ vor fi apoĭ trimişĭ înaintea tribunaluluĭ corecţional pentru delictele de supracote şi excrocherie.

Mir.

In ziua de 4 Octombre va avea loc punerea pietreĭ fundamentale a liceuluĭ din Piteştĭ.

D. general Pastia, inspectorul artilerieĭ, a sosit aseară în Capitală.

Ministrul de domeniĭ se va pronunţa Joĭ asupra ultimelor licitaţiunĭ ţinute pentru arendarea moşiilor statuluĭ.

Crima de la Dersca

Propagandă catolică. — Duşmănie între preoţi. — Incăerare. — Doi morţi.

Am arătat erĭ că în comuna Dersca, din judeţul Dorohoiŭ, s'a comis o crimă oribilă.

Iată acum amănuntele pe carĭ le primim de la corespondentul nostru din Dorohoiŭ:

In satul Dersca locuia de mult un preot catolic, anume Ferdinand Morissen, zis şi Mureşeanu. Acest preot se ocupa cu agricultura, iar în orele de recreaţie făcea propagandă catolică, îndemnînd pe ţăraniĭ romînĭ să se facă catolicĭ. El reuşise chiar să atragă în partea sa pe maĭ mulţĭ ţăranĭ şi boteză în religiunea catolică o sumă de copiĭ de ţăranĭ.

•

Propaganda catolică a luĭ Morissen însă îĭ atrase o sumă de inimicĭ, în fruntea cărora se găsea preotul romîn din acel sat. Morissen, văzînd că numărul inimicilor săĭ creşte pe fie-care zi şi de teamă ca să nu fie atacat, se hotărî atuncĭ să părăsească satul Dersca. Zis şi făcut. Işĭ luă frumos rămas bun de la tovarăşul săŭ Burbur, încasă suma de 60.000 de leĭ şi apoĭ plecă la Iaşĭ.

De oare ce lăsase însă cîte-va cufere la tovarăşul săŭ, preotul catolic se întoarse peste cîte-va zile la Dersca pentru a'şĭ lua ceĭ maĭ rămăsese.

•

Ţăraniĭ, văzînd că preotul pleacă din satul lor şi că nu vor maĭ putea să'şĭ răzbune, se luară la ceartă cu el şi începură să'l înjure. Unul dintre ţăranĭ apropiindu-se ameninţător de preot, acesta scoase un revolver şi trase în ţăran, lovindu'l în inimă. Ţăranul căzu jos mort. Ceĭ-l'alţĭ ţăranĭ voiră să sară atuncĭ asupra preotuluĭ catolic, dar acesta se apără cu revolverul şi culcă la pămînt pe maĭ mulţĭ ţăranĭ, iar pe ceĭ-l'alţĭ îĭ puse pe fugă. Preotul se refugie apoĭ în casa arendaşuluĭ, unde fu arestat de către jandarmiĭ ruralĭ.

•

Autorităţile din Dorohoiŭ, fiind avizate despre cele întîmplate şi pentru a preveni o revoltă a ţăranilor din Dersca, plecară în grabă la faţa loculuĭ, împreună cu o companie de infanterie.

Preotul a fost adus sub escortă la Dorohoiŭ.

Inf.

Erĭ, regele a fost pînă la Predeal cu un tren regal, spre a întîmpina pe principele de Meiningen, iar la orele 5 şi 15 minute, s'a reîntors la castelul Peleş.

Rezultatul examenelor de bacalaureat

La seria V aŭ reuşit următoriĭ candidaţĭ la bacalaureat: Naum Constantin, Neagu Dragomir, Nicolescu George, Nicolescu I. Nicolae, Oardă Cezar, Olteanu George, Orleanu Traian, d-ra Palada Elena, d-ra Panaitescu Anastasia, Pişca Alexandru şi Pahl Constantin.

Adică din 27 candidaţĭ, carĭ s'aŭ prezentat, aŭ reuşit numaĭ 11.

Primăria comuneĭ Bucureştĭ a numit o comisiune de consilierĭ comunalĭ care să studieze diferitele oferte făcute comuneĭ pentru iluminarea oraşuluĭ.

Consiliul comunal se va ocupa de această chestiune într'una din şedinţele viitoare.

Intrunirea de aseară a aurelianiştilor

Convocare subită. — Curent energic. — Curent moderat. — Intrunirea plenară. — Rezoluţie pentru d. Sturdza.

In urma noteĭ, inserată alaltăerĭ de comitetul de redacţie al ziaruluĭ „Drapelul" şi prin care se dezmint formal orĭ-ce tratative dintre aurelianiştĭ şi guvern, maĭ mulţĭ aurelianiştĭ s'aŭ alarmat şi aŭ convocat erĭ subit o întrunire pentru ora 6 seara.

•

La ora 6 s'aŭ şi întrunit în saloanele caseĭ Greceanu peste 30 deputaţĭ şi senatorĭ aurelianiştĭ, între carĭ putem cita pe d-niĭ P. S. Aurelian, Dim. Geani, P. Grădişteanu, G. Mîrzescu, V. Lascar, G. Dem. Theodorescu, Perieţeanu-Buzăŭ, Delavrancea, Xenopol, Em. Porumbaru, C. Dimitrescu-Iaşĭ, etc., etc.

•

Scopul întruniriĭ era să se treacă de la vorbe la fapte—de oare-ce sesiunea corpurilor legiuitoare se apropie din ce în ce maĭ mult şi gruparea aurelianistă trebuie să-şĭ formuleze net atitudinea eĭ faţă de guvern.

•

Două curente, unul energic, altul maĭ moderat, s'aŭ manifestat în cursul discuţiuneĭ, care s'a încins foarte animată.

Nimenĭ n'ar fi putut anticipa de sigur, dar tocmaĭ preşedintele Camereĭ, d. Geani, şi vicepreşedintele Senatuluĭ, d. Petre Grădişteanu, aŭ fost aceĭ carĭ reprezentaŭ curentul uneĭ acţiunĭ energice faţă de guvern.

D. Geani, *preşedintele Camereĭ, luînd cuvîntul, a arătat că gruparea aurelianistă trebuie să îşĭ obţie locul eĭ politic în actuala situaţiune, nu prin tratative tacite, ci prin presiunea parlamentară şi puterea de producţiune legislativă de carĭ dispune.*

Parlamentul, a sfîrşit d. Geani, va da încrederea sa aceleĭ emanaţiunĭ a partiduluĭ liberal, care va şti să stabilească demarcaţiune incisivă între liberalism şi conservatorism.

•

D. Petre Grădişteanu, *vicepreşedintele Senatuluĭ, luînd cuvîntul, sprijină părerile emise de preşedintele Camereĭ şi face un apel la acţiune energică şi la stabilirea din timp a uneĭ atitudi-ni*

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL"

43

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacueri şi întreţinuţi

X

Micul protector al frumosuluĭ Narcisse

Amîndoĭ se măsurară cu privirile. Pe urmă comandantul reluă:

— Vom vorbi maĭ tîrziŭ despre acest individ...

Apoĭ cu un ton plin de milă:

— Nu sînt fericit, puicuţo. Nimic nu mĭ-a reuşit de cînd ne-am părăsit. Poţĭ să observĭ după ghetele mele că nu prea m'am răsfăţat în trăsură. Pălăria mea trebue înlocuită şi restul îmbrăcăminteĭ mele are o mare nevoe de a fi reînnoit.

Fizionomia baroneĭ se schimbase cu totul. Nu maĭ rămase în ea niciĭ un semn de exterior de slăbiciune şi ochiĭ săĭ negri se opreaŭ asupra fostuluĭ eĭ amant cu o expresie de înalt dispreţ.

— Cît îţĭ trebue? întrebă ea.

Comandantul avu aerul că n'o înţelege:

— Scumpa mea fetiţă, urmă el, eraĭ atît de surprinsă adineaorĭ că nu mĭ-aĭ oferit măcar un scaun. Permite'mĭ să repar această greşeală. Uite un fotoliŭ care îmĭ întinde braţele. Iĭ decern onorurile persoaneĭ mele.

Ea îşĭ reînoi întrebarea:

— Cît?

Ex-cuirasierul se aşeză.

— Bravo! făcu el. Cum ghiceştĭ tu Ce va să zică să fiĭ femele de spirit!

Olimpia bătu din picior cu nerăbdare:

— Să scurtăm vorba. Sînt grăbită şi obosită. Incă odată decĭ, cît îţĭ trebue?

Grand-Jules îşĭ aşeză picior peste picior.

— In sfîrşit, răspunse liniştit:

— Imĭ trebuesc cincĭ-zecĭ de miĭ de francĭ.

XI

Intoarcerea în str. Tocqueville

In vreme asta Iosef Meunier povesti repede Perletteĭ cum găsise pe Jean de Treguier, scăldat în sînge, pe trotuarul de pe bulevardul Berthier, asemenea şi cuvintele pe carĭ le schimbase cu el, cum şi temerea amîndurora de intervenţia poliţieĭ.

In cursul campaniilor sale din Africa, ca şi în cursul războiuluĭ şi al comuneĭ, fostul zuav şi federat văzuse maĭ mult de cît un pept găurit de gloanţe.

Şi ştia bine decĭ primele îngrijirĭ ce reclamă acest soiŭ de rănĭ. El începuse dar să dezbrace pe gentilom şi să'l culce într'unul din cele maĭ bune paturĭ ce se aflaŭ în umilita căsuţă. Odată asta făcută, el zise Perletteĭ:

— Nişte perne, fetiţo, ca să'ĭ susţie capul! Un trebue să aibă tot-d'a-una capul sus. Şi lucrul acesta îl recomanda maiorul cînd îĭ aduseram la ambulanţă pe un camarad greŭ rănit.

O mare pată roşă se vedea în partea stîngă a stomaculuĭ luĭ Jean

— Schimburĭ! ceru comunardul.

Tînăra fata deschise un dulap de lemn alb ce se afla în apropiere de pat şi luă din el o camaşă a sa pe care o sfîşie pentru a face din ea un tampon şi bande.

Apoĭ, după indicaţia tatăluĭ săŭ spălă binişor rana şi aplică deasupra un compres pe care'l fixă cu ajutorul uneĭ bande.

D. de Treguier ţinea ochiĭ mereŭ închişĭ şi o paliditate mortală îl acoperea obrazul. Dar respiraţia luĭ era acum destul de perceptibilă şi se vedea, se auzea, ca se zice aşa, suflarea ce'l zbura de pe buze.

Iosef Meunier zise:

— Acuma să mă duc să caut pe doctor.

Şi plecă pe jos la Passy unde, în strada Ranelagh, toată lumea îĭ indicase palatul celebruluĭ doctor James Norton.

Acesta era cel maĭ bun prieten al luĭ Jean. Aflînd despre cele întîmplate, făcu ce făcu şi alergă în cea maĭ mare grabă în strada Tocqueville întovărăşit de către lucrător. Pe drum, acest din urmă îl puse în curent cu evenimentul.

— O crimă, de sigur... Această parte a oraşuluĭ este periculoasă pentru oameniĭ bogaţĭ..

D. de Treguier avea spatele gol.

O fîşie de pînză, aşezată în cruce şi trecînd pe după umerĭ, ţinea deasupra răneĭ o compresă pe care prin mijlocul unuĭ mic burete, pe care îl avea ea în mînă, şi pe care îl apăsa mereŭ, Perletta o ţinea udă cu apă rece premenită adesea.

Doctorul se apropiă, ridică fîşia şi se uită la rana deschisă cu multă băgare de seamă.

— Cu o linie maĭ jos, şi lovitura ar fi fost de moarte, zise doctorul.

Cu toate acestea rana nu avea înfăţişarea rea. Pulsul era slab, dar bun. James Norton îşĭ apăsă urechea pe pieptul bolnavuluĭ şi'ĭ ascultă răsuflarea.

— Eĭ cum e? întrebară comunardul şi fiică-sa.

— Din fericire, arma nu a atins niciĭ un organ vital. Rana se va vindica repede. Am să încep pansarea, şi bietul băiat va putea fi transportat la mine, îndată ce'şĭ va veni în simţirĭ.

Se înţeleseră, spre a nu deştepta atenţia vecinilor, permutarea asta să nu aibă loc de cît în noaptea următoare, cînd toată lumea va fi adormită în casă şi în stradă. Doctorul va veni să ia rănitul, cu trăsura şi oameniĭ luĭ, cu modul acesta, vor urma dorinţele luĭ Jean, de a nu se răspîndi nimic din întîmplarea luĭ.

La auzul voceĭ doctoruluĭ, gentilomul deschise ochiĭ.

Recunoscu pe eminentul practician şi făcu o mişcare ca să se ridice şi să'ĭ întindă mîna.

Apoĭ sfîrşit, de această silinţă, căzu iarăşĭ pe perne.

— Nu vorbiţĭ! nu vă mişcaţĭ! stărui iar sir James. Căutaţĭ de dormiţĭ.

Scoase carnetul din buzunar rupse o filă, scrise cu creionul reţeta uneĭ poţiunĭ calmante, compusă dintr'o apă simplă, de acetadat de amoniac şi de sirop cedrat.

Apoĭ vorbind Perletteĭ:

— Domnişoară, veĭ fi atît de bună, să te ducĭ la farmacist, să facă reţeta.

Işĭ luase pălăria şi se îndreptă spre uşă.

— Doctore, zise ea, aţĭ uitat ceva, portmoneul pe sobă.

Şi lucrătoarea avea atîta măreţie, că bunul James Norton rămase încurcat.

— Adevărat, vă rog să mă ertaţĭ zise el.

Salută respectos fetiţa.

Apoĭ întorcîndu-se spre comunard:

— D-le Meunier, permite-mĭ să'ţĭ strîng mîna, pînă ce amicul nostru Jean îţĭ va putea mulţumi şi dînsul, ca şi d-ra, de ceea ce aĭ făcut pentru dînsul.

. . . .

Cînd, după cîte-va ore de somn bun, J. de Treguier se trezi, Perletta lucra lîngă fereastră, iar raza intimă şi dulce a tinereţeĭ sale lumina toate obiectele ce o înconjuraŭ.

Comunardul eşise.

El se dusese să caute de lucru prin Paris.

Totuşĭ, tînăra fată nu era singură.

(Va urma)

hotărîte a grupăreĭ în corpurile legiuitoare.

D. Delavrancea, *într'o cuvîntare foarte vehementă, arată că marea putere a grupăreĭ trebuie să conziste în limbagiul franc față de guvern, care tace și merge pe dibuite.*

Și d-sa e partizanul uneĭ acțiunĭ energice.

*

D. P. S. Aurelian ia cuvîntul și roagă pe amiciĭ săĭ să procedeze așa ca, din toate deliberările, cauza liberalizmuluĭ să iasă mărită.

D-sa n'are pretențiunea să-șĭ impună părerile, ci lasă totul la hotărîrea majorităţeĭ membrilor grupăreĭ.

—Am dovedit pînă acum, sfîrșește d. Aurelian, că știm să păstrăm calmul necesar uneĭ grupărĭ politice de guvernămînt; să nu ne abatem nicĭ de cum înainte de la calea aceasta sănătoasă.

D. „Vasile Lascar“ îndeamnă la o ultimă încercare de a respecta organizația erarhică a partiduluĭ și a face demersurile necesare. pe lîngă șeful guvernuluĭ, printr'o delegațiune oficială a grupăreĭ.

*

In urma acestor cuvîntărĭ adunarea hotărăște convocarea cît maĭ apropiată a uneĭ întrunirĭ plenare a deputaților și senatorilor amicĭ și semnarea colectivă a uneĭ rezoluțiunĭ, prin care să se precizeze pretențiunile grupăreĭ și care să fie înmînată d-luĭ Sturdza de către o delegație de deputațĭ și senatorĭ aurelianiștĭ.

Indiscret

Intrunirea studenților

Comitetul național studențesc s'a întrunit aseară pentru a discuta din noŭ chestia întrunirilor naționale din provincie.

Intregul comitet a căzut de acord că studențiĭ trebue să ție o serie de întrunirĭ în provincie, că trebuesc date serbărĭ în folosul «Ligeĭ» și că studențiĭ din toată țara trebuie să agite cu cea maĭ mare energie chestia națională.

*

Pentru a ajunge la scopul dorit, comitetul a decis în mod definitiv ținerea maĭ multor întrunirĭ la Ploeștĭ, Craiova, Iașĭ, Galațĭ și Brăila.

*

Prima întrunire se va ține Duminica viitoare la Ploeștĭ, cînd, pe lîngă d-niĭ Miculescu și Tamara, vor lua cuvîntul și maĭ mulțĭ bărbațĭ politicĭ din Ploeștĭ.

A doua întrunire se va ține la Craiova și apoĭ succesiv la Iașĭ, Galațĭ și Brăila.

Studențiĭ sînt hotărîțĭ să ducă lupta cu multă energie și activitate.

De la Liga

Comitetul *Ligeĭ*, întrunit aseară, a decis să se deschidă o listă de subscripție. Vor fi numaĭ un numar limitat și numerotat de liste.

Nu ne îndoim că toțĭ Romîniĭ se vor grăbi să'șĭ dea sprijinul lor pentru marea cauză națională.

S'aŭ maĭ angajat treĭ corespondențĭ la Viena și Berlin, carĭ să trimeată regulat știrĭ relative la cestiuniĭ care pot interesa mișcarea națională.

La *Liga* se primesc continuu scrisorĭ de felicitărĭ pentru meetingul ținut Duminică 21 Sept.

Iată adresa venită de la studențiĭ din Berlin:

Domnule președinte,

Vă rugăm să primițĭ împreună cu onor. comitet felicitările și expresiunea entuziasmuluĭ nostru pentru atitudinea energică și la timp venită a Ligeĭ. Luptînd să dațĭ mișcăreĭ actuale direcțiune demnă și ferită de influențe vătămătoare eĭ, vețĭ fi armațĭ cu încredere și vă vețĭ asigura titlurĭ neperitoare la recunoștința romînimeĭ.

Studențiĭ romînĭ din Berlin.

(Intrunițĭ în scopul acesta în ședința din 7 Octombrie, st. n. 97).

*

O adresă identică a sosit la Ligă și de la tinerimea romînă din Gratz.

Ediția de seară

Pacea greco-turcă

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne“)

Constantinopol, 30 Septembrie. D-nul Testa, prim dragoman al ambasadeĭ germane, a plecat la Atena ca să asiste la lucrările de elaborare ale regulamentuluĭ controluluĭ financiar.

Plecarea atașaților militarĭ în Tesalia s'a fixat pentru luna viitoare. — Atașatul militar al Rusieĭ fiind în congediŭ, această putere nu va avea nicĭ un delegat.

Se propune ca atașațiĭ militarĭ, precum și delegațiĭ grecĭ și otomanĭ să se întrunească la Platamona, pentru a începe delimitarea părțeĭ orientale a graniței.

După ziare, s'ar fi încheiat un tratat de comerț pe treĭ anĭ între Japonia și Turcia.

Londra, 30 Septembrie. — Se anunță din Atena ziaruluĭ „Times“ că guvernul a adresat o notă puterilor rugînd pe acestea să intervie pe lîngă Turcia, în favoarea libereĭ navigațiunĭ.

Ultime informațiunĭ

Din cauza unuĭ accident, ivit în momentul transportăreĭ pagineĭ a 4-a la stereotipie, Ediția de seară a *Adevĕruluĭ* de astăzĭ a fost în pripă refăcută.

De oare-ce însă totușĭ expediția n'a putut apare unele trenurĭ din provincie, aducem aceasta la cunoștința acelora dintre cititorĭ carĭ n'aŭ putut primi la timp ediția de seară a *Adevĕruluĭ* de astăzĭ.

Consiliul comunal din Iașĭ a hotărît ca să invite pe primarul VieneĭI d-r. Lueger să ia parte la inaugurarea abatoriuluĭ din Iașĭ.

Primăria a delegat pe d-niĭ Tacu și Ghica să meargă la Viena pentru a invita personal pe primarul Lueger.

Ce-o fi asta?

Din cauza sosireĭ principeluĭ de Meiningen la Sinaia, plecarea principeluĭ Ferdinand, care trebuia să aibă loc astăzĭ, s'a aminat irevocabil pînă Lunĭ.

Aseară, cu trenul de 7 și jumătate, a sosit în Capitală d general Berendeĭ, ministrul de războiŭ.

Incendiurile din Constanța nu maĭ aŭ sfîrșit.

La ministerul de interne sosesc zilnic telegrame prin carĭ se anunță că țăraniĭ își daŭ foc caselor unul altuia.

Ministerul de interne a aprobat modificarea budgetelor comunelor T.-Jiŭ și Craiova.

D. d-r. Manea, noul sub-director al serviciuluĭ sanitar, în locul d-luĭ d-r. Polizu, trecut la pensie, a sosit în Capitală pentru a'șĭ lua în primire postul.

D. Petre Carp și-a aminat sosirea în țară cu 15 zile.

D-sa va veni dar în Capitală pe la 15 Octombrie, cînd se va stabili definitiv în Bucureștĭ.

Examenele soldaților bacalaureațĭ pentru gradul de sub-locotenent în rezervă a fost aminat pînă la 15 Octombrie.

Comisiunea de examinare se compune din d-niĭ coloneĭ Culcer, locot.-colonel Boerescu, Grecescu, Zlătineanu și major Văleanu.

Regele și regina vor ședea la Iașĭ patru zile.

Toțĭ eleviĭ școaleĭ militare din Capitală aŭ sosit aseară și astăzĭ se vor prezinta la corpurile lor respective.

Ministerul de interne a aprobat alinierea străzilor din Piatra-N. și Slatina.

Jupă slavă

Constatăm cu bucurie că premiul gratuit ce am oferit la No. 2 al *Modeĭ ilustrate* și care constă dintr'un *patron de jupă slavă* a fost primit cu mare plăcere de cetitoarele ziaruluĭ nostru de mode.

Zilnic se înmulțesc cererile de abonament la *Moda ilustrată* și afluența publiculuĭ care vine să caute în *Sala noastră de depesĭ* No. 1 e deja epuizat la toțĭ depozitariĭ de ziare, este foarte mare.

Maĭ ales *patronul jupeĭ slave*, de mare actualitate pariziană, este căutat cu multă ardoare de amatoarele noutăților de modă franceză.

D. d-r. Iuliu Coroianu, unul din conducătoriĭ romînilor de peste munțĭ, a sosit aseară în Capitală, venind de la Sibiŭ.

D. Coroianu va avea o întrevedere cu membriĭ comitetelor Ligeĭ și studenților din Capitală relativ la mișcarea națională.

Mîine se vor întruni la ministerul de războĭ comandanțiĭ corpurilor de armată și inspectoriĭ tehnicĭ spre a consulta memoriile căpitanilor și a hotărĭ ziua ținereĭ examenelor de maiorĭ.

Astă-zĭ s'a deschis a doua secțiune a Curțeĭ cu juratĭ din Capitală.

Curtea nu s'a ocupat astă-zĭ de cît cu constituirea. Mîine începe seria proceselor. Cel d'întîiŭ este procesul intentat fraților Halpern pentru calomnie.

Administrația spitaluluĭ Coltea a hotărît înființarea a două departamente speciale pentru boalele de piele și de ochĭ.

Fie-care departament va conține 50 de paturĭ.

La 13 Octombrie se va judeca la Curtea de apel secția 2-a procesul intentat zbirilor G. Roman, și Ionel Antonescu pentru că aŭ schingiuit pe cetățenĭ în ziua de 16 Noembrie, anul trecut.

La acest proces a fost citat ca martor și D. Paul Stătescu care era prefect de poliție în timpul cînd aŭ fost torturațĭ.

Aseară, cu trenul de 5.15 a sosit în Sinaia principele de Meiningen cu fiica sa Fedora.

De la Predeal și pînă la Sinaia principele a fost însoțit de rege, regină, casa civilă și militară și întreg personalul legațiuneĭ germane.

Peste cîte-va zile va sosi în România și principesa de Meiningen.

In Capitală și anume pe strada Sărindar se află un birt „Cozma“ în care de la orele 8 seara și pînă la 12 noaptea cîntă o orchestră.

Pe lîngă că acest local de birt este vătămător sănătățeĭ prin completa lipsă de ventilație, apoĭ maĭ e și de o murdărie revoltătoare față cu prețurile exorbitante ale consumațiunilor.

Credem dar că, atrăgîndu-le atenția, ceĭ în drept vor căuta să ia măsurĭ pentru ca localurile de asemenea natură să fie maĭ bine îngrijite și în stare de a putea fi vizitate.

Meetingul din Ploeștĭ

D. Tamara, membru în comitetul național studențesc, s'a întors erĭ din Ploeștĭ unde fusese pentru ca să organizeze mișcarea națională și să pregătească meetingul ce se va ține Duminică la Ploeștĭ.

Ploeșteniĭ aŭ făcut o primire foarte cordială reprezentantuluĭ studenților și l'aŭ asigurat de tot concursul lor.

*

Programul meetinguluĭ de duminică a și fost făcut, în înțelegere cu fruntașiĭ Ploeștiuluĭ.

Iată-l:

Duminică dimineață toate societățile din Ploeștĭ se vor întruni în localurile lor și apoĭ vor pleca la gară în frunte cu drapelele lor.

La gară societățile vor fi aranjate după ordine pe peron, și la sosirea studenților din Bucureștĭ muzicile vor intona «Deșteaptă-te romîne».

De la gară studențiĭ și societățile se vor duce spre localul liceuluĭ din Ploeștĭ, unde se va ține un mare meeting de protestare contra decorăreĭ luĭ Ieszenszky și în contra barbariilor maghiare.

La acest meeting vor lua cuvîntul studentul Tamara în numele asociațiuneĭ studenților, apoĭ d-niĭ Enescu, Raica, Crapeeanu și alțiĭ.

Pentru ca meetingul să aibă o reușită completă, s'a hotărît tipărirea maĭ multor miĭ de manifeste și afișe carĭ vor fi împărțite publiculuĭ, cu cîte-va zile înaintea meetinguluĭ.

Manifestele aŭ și fost redactate împărțirea lor se va începe mîine.

*

Meetingul din Ploeștĭ promite dar a fi strălucit. Foarte mulțĭ studențĭ și oamenĭ politicĭ din Capitală aŭ promis că se vor duce la Ploeștĭ pentru a da o importanță cu atît maĭ mare acestuĭ meeting, cu cît după 8 zile de la meeting se va face la Ploeștĭ inaugurarea statueĭ vînătorilor, cînd vor veni acolo atît regele cît și toțĭ miniștriĭ.

Ploeșteniĭ doresc încă a da a înțelege regeluĭ că va vizita un oraș aĭ căruĭ cetățenĭ sînt indignațĭ de mascarada de la Pesta.

Iac.

Romîniĭ Bucovineni și decorarea luĭ Ieszenszky

»Patria« organul partiduluĭ național din Bucovina care a apreciat în chip foarte optimist vizita regeluĭ la Pesta, scrie următoarele despre decorarea luĭ Ieszenszky:

„Un singur moment este în decursul întregeĭ petrecerĭ în Ungaria a regeluĭ Carol, care a trebuit necesarmente să producă o mare indispoziție în cercurile Romînilor din Ungaria, de și aceștia din motive aproape de mintea omuluĭ, ascund această indispoziție. Pentru noĭ nu există rezon de a retăcea aceasta, ci ne simțim chiar datorĭ a releva acest moment pentru a da ocaziune uneĭ lămurirĭ necesare și pentru a atrage asupra luĭ luarea aminte și a cercurilor din România, carĭ poate 'l-aŭ trecut cu vederea.

Acest moment este decorarea consilieruluĭ ministerial Ieszenszky Sándor, a fostuluĭ procuror la Cluj, a căruĭ întreagă carieră se bazează pe insultele carĭ le-a adus întreguluĭ neam romînesc și regatuluĭ romîn. Indicăm simplamente faimosul rechizitor rostit de Ieszenszky în procesul „Replicei“, în care n'a ezitat să debiteze cele maĭ murdare invective, calomniĭ și blasteme la adresa unuĭ întreg popor și maĭ ales la adresa Romînieĭ, ofensînd cele maĭ gingașe și delicate sentimente ale Romînilor.

*

Ne aducem însă prea bine aminte, de temerara invectivă, cînd Ieszenszky, în calitate de acuzator public, de pe tribună, în sala de pertractare, a avut curajul să declare, pînă astă-zĭ nepedepsit, că anul 1848 fidelitatea neclintită a Romînilor față de tron și medalia de aur «für standhaftes Ausharren in der geschworenen Treue (pentru persistență, perseverență în credința jurată) este o rușine pentru neamul romînesc. Eĭ bine, pe acest individ, care prin invectiva aceasta a făcut carieră și a ajuns în scurt timp la înaltul post ce-l ocupă — l-a decorat regele Romînieĭ...

Concedem, ba sîntem chiar convinșĭ, că regele Carol, cînd i s'a prezentat lista celor propușĭ pentru decorare, n'a avut poate nicĭ chiar idee, cine e acel Ieszenszky Sándor; ne credem însă în drept a ne aștepta, că însoțitoriĭ Regeluĭ, consilieriĭ luĭ, carĭ aŭ să poarte și responsabilitatea constituțională, să cerceteze maĭ minuțios ast-fel de liste și să ferească pe rege de ast-fel de acte, carĭ—folosindu-ne de un termin maĭ blînd—produc o adîncă indispoziție în inima fie-căruĭ Romîn simțitor.

Am zis că rămînerea în țară a prim-ministruluĭ e misterioasă pentru noĭ după antecedente, nu ne putem exprima asupra eĭ în merit, fiind că nu cunoștem adevăratele motive; ne-ar fi plăcut însă, ca d-l Sturdza, ca adînc cunăscător al chestiuneĭ naționale să se fi îngrijit de cu vreme ca regele Romînieĭ să nu fie expus a semna acte, carĭ conturbă atît de neplăcut armonia impresiunilor plăcute produse prin toastul rostit în istoricul castel din Buda.

*

E explicabil de ce ziarul Patria *lovește în d-l Sturdza, care incontestabil are multă vină în decorarea luĭ Iszvenszky; rămîne însă misterioasă atitudinea acestuĭ ziar față de rege care e mult maĭ vinovat... Domnul Sturdza o fi cunoscînd bine cestiunea națională, dar și Carol I are datoria să o cunoască.*

Lucrul acesta regele 'l-a priceput și dovadă este că 'l-a decorat pe insultătorul neamuluĭ romînesc Ieszenszky fără ca să'l cunoască măcar personal,—ci numaĭ după cele ce a auzit despre «activitatea» fostuluĭ procuror în procesul memorandumuluĭ, și a actualuluĭ director al secțiuneĭ naționalităților, în cestiunea conflictuluĭ romîno-maghiar.

Spic

Rezolvarea cestiuneĭ cretane

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Declarațiunile luĭ Banffy.— Planul Porțeĭ. —„Times“ despre planul Porțeĭ. — Știrĭ diverse.

Budapesta, 30 Septembrie. — Răspunzînd la o interpelare a d-luĭ Kossuth asupra negociărilor de pace greco-turcească și asupra cestiuneĭ din Orient, d-nu Banffy declară că faptele cunoscute dovedesc că puterile marĭ s'aŭ silit în tot-d'a-una să menție pacea. Numaĭ înțelegeriĭ concertuluĭ european se datorează faptul că s'aŭ putut fixa preliminările de pace.

In ceea-ce privește insula Creta, puterile marĭ se silesc să pună în practică principiile fundamentale fixate deja și care asigură insuleĭ o autonomie sigură cu menținerea suzeranitățiĭ sultanuluĭ.

Puterile nu se maĭ ocupă de numirea d-luĭ Numa Droz ca guvernator al insuleĭ Creta, după ce a luat cunoștință de răspunsul săŭ.

*

Constantinopol, 30 Septembrie. O circulară ce Poarta a transmis reprezentanților săĭ în străinătate, propune planul următor ca o soluțiune pentru cestiunea cretană:—Desarmarea creștinilor și a mahometanilor de trupele otomane care vor fi întărite de trupe internaționale, operînd toate sub comanda unuĭ general european în serviciul Turcieĭ; numirea de către sultan a unuĭ guvernator capabil; crearea uneĭ jandarmerĭĭ.

Ambasadoriĭ aŭ făcut demersurĭ pe lîngă Poartă pentru întoarcerea refugiaților tesalienĭ.

*

Londra, 30 Septembrie — Se anunță din Constantinopol ziaruluĭ „Times“ că Poarta a adresat o circulară reprezentanților săĭ în străinătate propunînd în privința Creteĭ, desarmarea populațiunilor mahometană și creștină, precum și numirea de către Poartă, în înțelegere cu puterile marĭ, a unuĭ supus creștin otoman, ca guvernator al insuleĭ.

*

Canea, 30 Septembrie.— Știrea ziarelor engleze anunțînd o încercare de debarcare de trupe turceștĭ, este cu desăvîrșire falșă.

O corabie italiană a adus din Pireŭ pe archimandritul Parthenios Kelaides, șeful răscoaleĭ din 1866, și exilat de 2 orĭ. Eĭ cunoaște Italia de 20 de anĭ și vine în misiune politică.

OFICIALE

* Economul Const. Georgescu a fost numit în postul de protoereŭ al județuluĭ Iașĭ, în locul titularuluĭ decedat.

* D. farmacist N. Negrescu a fost numit în funcțiunea onorifică de membru în consiliul de higienă și salubritate publică al județuluĭ Brăila, în locul d-luĭ farmacist A. Drumer, demisionat.

* D. N. I. Călinoiu a fost numit previzor în postul vacant de agent sanitar la comunele Verbița, Călugărenĭ, Gubancea și Carpen din județul Dolj.

ECOURĬ

Societatea de medicină veterinară practică va ține ședința sa ordinară la 5 Octombrie, ora 2 p. m., în strada Labirint, No. 74, Ordinea zileĭ: Propunerĭ de noĭ membri, P. Oceanu, dificultățile operațiuneĭ de castrare la vacile indigene. C. Starcovicĭ, Etiologia febreĭ aftoase, I. St. Furtună, Factoriĭ carĭ asigură propășirea economieĭ rurale, Ed. Burĭ, Observațiunĭ asupra febreĭ tifoide, S. Piepteanu, Necesitatea înmulțireĭ punctelor de observație, C. Starcovicĭ, Un parazit în globulele roșiĭ la om și animale. T. Oceanu, Serviciul veterinar al guvernămîntuluĭ Moscova. I. St. Furtună, Critica obiecțiunilor aduse maĭ sineĭ.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul "Agenției Romîne)

Abazia, 30 Septembrie. — Prințul de Muntenegru și voivodul Petre Wucetiș aŭ sosit.

Sofia 30 Septembrie. — D Berger, directorul datorieĭ publice otomane, a avut aci negociărĭ carĭ aŭ ținut maĭ multe zile, în privința plățeĭ cîștiurilor întîrziate ale Rumelieĭ.—Se asigură că s'a încheiat o învoială și că Bulgaria a decis să plătească 10 lunĭ de întîrziare.

Paris 30 Septembre.— După ce a ascultat pe ministrul de războiŭ, comisiunea budgetuluĭ a revenit asupra votuluĭ săŭ anterior și a votat sporirea contingentuluĭ cu 12.500 oamenĭ.

Wiesbaden, 30 Septembrie.— Contele Muraview a sosit.

Ilustrațiunĭ de actualitate

Astăzĭ am primit în *Sala noastră* fascicola a treia din publicațiunea „*Le Panorama*“ *Le Président de la république française, en Russie.* Les fêtes de l'alliance. Această fascicolă ca și cele-l'alte două apărute, e foarte frumos ilustrată și coprinde următoarele plance de vederĭ:

Familia imperială la Peterhoff.

Președintele republiceĭ și împăratul, în trăsură spre palat.

Președintele mergînd în vizită la împărăteasa.

Dejunul în sala mese din Peterhoff.

Castelul din Peterhoff.

Decorațiunea parcuuluĭ din Peterhoff în onoarea președinteluĭ.

Sala albă. Inaintea dineuluĭ de gală.

Președintele la castelul din Peterhoff.

Odaia de culcare.

Teatrul și gara din Peterhoff.

Sosirea președinteluĭ la Saint-Petersbourg pe vaporul „Alexandria“.

Punerea primeĭ pietre pentru spitaluluĭ francez.

Felix Faure și generalul Wilderbig în trăsură deschisă pe strada din Saint-Petersbourg.

D. Castillone, decanul colonieĭ franceze, prezentînd mistria și ciocanul pentru punerea pietreĭ la fondarea spitaluluĭ francez.

Prețul fascicoleĭ e de 70 banĭ

Toate treĭ fascicole se pot găsi în *Sala noastră*.

Reviste nouĭ

Revue des Revues din 1 Octombrie a apărut cu următorul sumar:

Jean Finot. Un Panthéon des journaux et des journalistes.

Dr. Chipault. La radiographie en chirurgie nerveuse.

Dr, Cabanès. Hoche est il mort empoisonné? (fin d'une légende).

Questions politiques: Les Horreurs et les Heroines de la guerre de Cuba par *** (10 gravures).

Questions sociales: La fraternité internationale par correspondance

Charles I. Holder. La tanise des Chinoises en Amérique.

Max Müller. Portraits des rois.

Revue dramatique par Georges Lefevre.

ALEXANDRE HEPP

Păcat ispășit

Succesele luĭ Portelac nu întîlniseră nicĭ calomniatorĭ, nicĭ sceptici. Eĭ era făcut pentru meseria de amant. Totușĭ, cînd se află că reușise pe lîngă d-na Cathinoy și încă atît de iute, o mare mirare se produse. Și aceasta nu pentru virtutile ce le-ar fi avut d-na saŭ pentru respectul ce i s'ar fi cuvenit, dar pentru orgoliul ce ar fi trebuit să'l aibă de a rezista. Și orgoliul aceĭ femeĭ are resurse de energie necunoscute de onestitatea sa.

— Și pentru c'ațĭ aflat află Portelac trebuie să știțĭ și cum am avut-o. Și am avut'o de sigur în chiar ziua în care'mĭ declara că nu voĭ avea-o nicĭ o dată.

Apoĭ cu surîsul pe buze, Portelac începu:

— D-na de Cathinoy în adevăr, îmĭ ordonase să încetez „cu acest joc“. Și apărarea pe care o întrebuința ca să'mĭ spună aceasta mă făcea s'o găsesc frumoasă, să i-o spun, s'o vreŭ și chiar s'o iubesc.

Aceasta se petrecea acasă la ea, la doĭ pașĭ de invitațiĭ, de soțul și de

fiica sa. Ea îmĭ declară cu o voce hotărîtă că aceasta nu putea să dureze, că se simţea deja compromisă, că'ĭ cauzam temerĭ nebune şi că nu trebuia s'o iubesc maĭ mult ca să n'o expun la cine ştie ce. In vremea asta, întîmplîndu-se să se apropie cine-va, ea se întrerupse. In sfîrşit, de odată, ea'mĭ putu spune că, de oare-ce eram un om de onoare, a doua zi, cum o rugasem atît de mult, se va hazarda să vină pînă la mine, dar ca prietenă, ca femeie onestă, pentru a mă face să văd pînă la ce grad merita dînsa stimă.

La ora aleasă, ea se afla deja la mine. Trebue să recunosc că venise cu inima deschisă. Şi 'ncepu să 'mĭ dea probe de vîrtute şi de cinste: că mătuşă-sa rezistase, către 1830, ademenirilor unuĭ polonez; că ea însăşĭ, dacă n'ar fi cinstită, n'ar avea atîta consideraţie în lume; că în sufletul eĭ se poate vedea ca într'o oglindă de clar... Şi, tot pe această temă, d-na de Cathenoy epuiză întreg arsenalul onestităţeĭ. Ea stătea pe unul din cele maĭ moĭ jeţurĭ, iar eŭ pe un scaun puţin curbat, de unde o priveam.

— Cel puţin, mă credeţĭ? întrebă ea. Eŭ tăcuĭ.

— Nu mă credeţĭ? Nu credeţĭ că o femeie îşĭ păstrează jurămîntul şi că dă înapoĭ din faţa greşeleĭ?

— Da... dar şi greşala depinde de felul cum procedezĭ.

— Nu înţeleg, n'am ce să înţeleg. Apoĭ se ridică de pe jeţ.

Mă duc atuncĭ spre dînsa, îĭ iaŭ mîna şi rămîn pe loc, privind-o în ochĭ. Ea putea să plece. La cea maĭ mică încercare însă, îĭ curmaĭ drumul şi, cu cuvinte dulcĭ, ameţitoare şi pline de drăgălăşenie, izbutiĭ s'o zăpăcesc.

Da, fără îndoială, dînsa avea prin instinct oroare de orĭ-ce trădare; dar sub această venerabilă aparenţă nu se ascundea oare ceva maĭ vulgar? Frica nu era oare începutul acesteĭ neprevăzute cuminţeniĭ? Miĭ de nimicurĭ îmĭ vorbeaŭ maĭ mult de cît conştiinţa eĭ?

Ea căzu pe un scaun... O observam, fiindu'mĭ frică acum de o inutilă şi lungă replică, oare care supărăcioasă controversă de morală: d-na de Cathinoy mă privi însă fără indignare, fără supărare; în ochiĭ eĭ se citea o mulţumire nesfîrşită, o bucurie de a fi ghicită, de a privi pe un bărbat care „o cunoaşte", un bărbat cu care poţĭ să te ambarchezĭ fără pericol...

...Şi o vedeam cum încet îşĭ scotea din pălărie un ac lung cu gămălia de smarald.

Licitaţiunĭ

— In ziua de 15 Octombrie 1897, orele 4 p. m., se va ţine licitaţie publică, cu oferte sigilate, pentru darea în antrepriză a hraneĭ şi săpunuluĭ necesar arestaţilor din penitenciarul Văcăreştĭ pe timp de 1 an, cu începere de la 15 Ianuarie 1898

— Se în dă întreprindere construcţiunea unuĭ hangar-magazie cu treĭ compartimente, în portul Corabia.

Valoarea, după devis, este de leĭ 41.086 banĭ 39.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de 18 Octombrie 1897, la orele 4 după amiazĭ, precis.

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Florea A. Spătăruş, cu d-ra Petra Constantin Tudor, Iulius C. Nemeti, cu d-ra Rosalia M. Mailath, Nuchăm Calman, cu d-ra Fani Grinştain, Ioan Maria Gheorghe, cu d-ra Dobriţa Ion Popescu, Vasile Armeanu, cu d-ra Florica Ioniţă Stănescu, Ion Gheorghe, cu d-ra Ana Ivan Alecu, Carol Weiczner, cu d-ra Catharin Fenk, Iosef Brelia, cu d-ra Elisaveta Ion Postan, Herş Marcu, cu d-ra Rosa Iosef, Friderich I. Furritschek, cu d-ra Eleonora G. Horga, Alecu G. Emanuil, cu d-na Eufrosina D. Sachelari, Pantelimon B. Peimuş, cu d-ra Maria Petre Anton, Ioan I. Deciu, cu d-ra Maria D-tru Nicolae, Stan Iliescu, cu d-na Paraschiva Nicolae Ciungu.

MODE

Rochie de promenadă

Rochie de stofă cremă deschisă. Talia prevăzută dinainte cu un frumos galon, care se ramifică, garnisind un frumos guler bolero. Pălăria bogată în pene.

Laura

Buletin atmosferic

30 Septembrie.

Erĭ timp frumos, liniştit şi căldurос. Noaptea senin şi rece. In Moldova termometrul s'a coborît sub zero grade pînă la 1°0 la Mamorniţa, Dorohoĭ şi Gura Tercauluĭ. In Muntenia timpul maĭ călduros. Ceaţă groasă la Dorohoĭ şi Sinaia. N'a plouat niĭcăirĭ.

Barometrul s'a coborît în toată ţara cu 2 milimetri în mijlociŭ, în Muntenia şi cu un milimetru în Moldova.

Astăzĭ timp frumos, puţin nor, către amiază se înseninează.

Pentru gospodine

Cozonac pentru cafea.— Se iaŭ 280 grame unt şi se topesc, apoĭ se adaugă pe rînd 4 ouă, 280 grame zahăr, 140 grame făină şi foarte puţină scorţişoară pisată. Totul se amestecă, se întinde subţire şi neted pe o tavă de tinichea unsă cu unt, se presoară cu migdale tăiate şi cu zahăr şi se coace la o căldură potrivită. După aceea cozonacul se taie, pe cînd e cald încă, în bucăţĭ lungĭ de 8 centimetre, şi late de 5 centimetre.

Gastr.

Bibliotecă nouă ilustrată

a 25 banĭ volumul

Jules Mary. Amour fant.
X. de Maistre. La jeune ibérienne.
Duchatelle. Bonheur brisé.
Charles Aubert. Péchés roses.
Charles Deslys. L'épreuve.
L. Merville. Autour de la gamelle.
Paul Pansolle. Autour de la lune de miel.
Ch. Monselet. Petits péchés.
Voltaire. L'ingénu, roman.
L. Marville. Les amours de Jeanette.
Fortunio. Les femmes qui aiment.
L'abbé Prevost. Manon Lescaut 2 volume.
Lafontaine. Contes et nouvelles.

Din această bibliotecă am primit astăzĭ în *Sala noastră* încă două volume apărute de curînd în Paris, unde aŭ avut un mare succes atît din punctul de vedere al coprinsuluĭ cît şi din acela al ieftinătăţeĭ.

L. Marville L'éventail rouge.
Walter Scott. Les deux bouviers; Le mémoir de ma tante Marguérite.

Ambele volume sînt frumos tipărite şi ilustrate.

Fie-care volum se vinde cu 0.25 banĭ volumul

Alte volume sînt în curs de publicaţiune. Depositul acesteĭ bibliotecĭ se află în Sala noastră de depeşĭ.

Preţul volumuluĭ e de 25 banĭ iar pentru provinciĭ e de 30 banĭ.

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

131

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

Epilog

II

El observă că evadatul nu primea nicĭ o dată scrisorĭ din Franţa ci numaĭ din cînd în cînd cîte una din Belgia. In aceste scrisorĭ, dintre carĭ cîte-va căzuseră în mîinile luĭ Antoine, nu era vorba de cît de afacerĭ industriale ce se propunpaŭ crupieruluĭ şi care interesaŭ clubul străinilor din Dinant.

Afară de asta, agentul observase că în chip regulat, Thomeret îşĭ procura ziarele ardeneze de îndată ce soseaŭ.

Antoine aflase că cercul se abonase la aceste ziare numaĭ de la sosirea luĭ Thomeret acĭ.

Or, scria agentul luĭ Henri Dupat. cum cîteşĭ doĭ ne luam de dimineaţa cafeaua pe terasă, Thomeret, după obiceiul luĭ, zise să se aducă gazetele din Ardenĭ: „Curierul Ardenilor, Micul ardenez" şi altele; apoĭ ca în toate zilele, el le ceti cu atenţie, dar de-odată nu putu să'şĭ reţie un gest violent de surprinză şi de emoţiune.

Antoine îl examinase cu atenţie în acest moment

Dar nu-ĭ făcu nicĭ o întrebare. Ba Antoine se arătase ca şi cum nu s'ar fi întîmplat nimic.

El îşĭ sorbea în linişte cafeaua şi îşĭ fuma ţigara.

Thomeret rămase tăcut.

Apoĭ se ridică de o dată, lăsîndu'şĭ acolo ziarele. şi o luă spre ţărmurile Meuzeĭ.

Părea în prada uneĭ viĭ agitaţiunĭ.

Antoine puse mîna pe ziare, cătă în ele cauza emoţiuneĭ luĭ Thomeret şi nu'ĭ fu greŭ s'o descopere.

Era anunţarea căsătorieĭ Blanşeĭ şi a luĭ Gilbert.

De departe şi fără a fi văzut, el urmărise pe Thomeret care, după ce se plimbase cînd mergînd foarte iute, şi cînd oprindu-se, sfîrşise prin a se întoarce la club.

De cît, la întoarcerea sa, era extrem de palid.

Cincĭ spre-zece zile îĭ maĭ despărţeaŭ de căsătorie: Antoine avea presentimentul că Thomeret pregătea ceva pentru acea zi.

Şi, sfîrşind spunea:

„Imĭ voĭ dubla supraveghierea!"

Cînd Joltran primi această scrisoare, căzu într'o lungă reverie. Da, poate că Thomeret aşteptase ziua căsătorieĭ pentru a se răzbuna.

Dar pe cine va atinge oare această răzbunare?

Şi pentru care nouă infamie gîndise la acest mod de a lovi tocmaĭ într'o zi care avea să producă la toţĭ o aşa bucurie?

— Ah! să iaŭ seama, să iaŭ seama! repetă Joltran.

Şi, cum prevedeaŭ că evenimentele se apropiaŭ şi că desnodămîntul nu era departe, el se încearse la Monthermé cu scop de a fi acolo cînd pericolul se va înfăţişa.

Scrisorile agentuluĭ se succedaŭ.

Totuşĭ situaţia rămînea pe loc. Thomeret singur părea foarte nervos şi neliniştit.

El evita acum orĭ ce conversaţie.

Abia de răspundea la cîte o întrebare a luĭ Antoine.

Era aşa distrat că'n maĭ multe rîndurĭ se înşelă la socotelile de la joc.

Şi această stare nervoasă se mărea pe măsură ce zilele se strecuraŭ, apropiindu-se data mariajuluĭ.

Treĭ zile înainte, Antoine află că Thomeret ceruse administraţieĭ permisiunea de a lipsi vre-o săptămînă sub pretext că afacerĭ serioase îl chemaŭ la Paris. Şi promisese să se întoarcă pe la sfîrşitul săptămîneĭ.

Concediul îĭ fu acordat.

De îndată ce ştiu, Antoine telegrafiă luĭ Joltran, pe care'l ştia la Monthermé.

Pentru Antoine — şi-o spunea în depeşă — era evident că această călătorie a luĭ Thomeret avea o legătură cu căsătoria luĭ Gilbert.

In ziua cînd îşĭ luă concediŭ, Thomeret nu eşi de-acasă. El locuia într'un apartament din apropiere de Meuza. Ascuns într'o casă vecină atuncĭ în construcţie şi ale căreĭ lucrărĭ pentru moment eraŭ părăsite, Antoine nu pierdea din vedere apartamentul.

Işĭ petrecu noaptea acolo.

Şi toată noaptea văzuse lumină în odaia luĭ Thomeret, a căruĭ umbră o zărea asemenea din cînd în cînd după perdelele ferestrelor.

Crupierul nu se culcă.

A doua zi era ajunul căsătorieĭ.

In tot timpul zileĭ Thomeret, carĭ spusese administraţieĭ că nu va pleca de cît în asta seară, nu făcu alta de cît să se ducă la club, ca simplu amator de data asta, şi să se plimbe.

Antoine, prevăzînd plecarea, se duse la gara din Dinant cu mult înainte de ora plecăreĭ trenuluĭ şi ceru un bilet de clasa III-a care i se dădu deşi încă nu sosise ora.

El ceruse biletul pentru Paris, cu scop de a se opri în drum dacă s'ar fi oprit şi Thomeret. Şi prevenise pe Joltran printr'o depeşă.

La amiazĭ Antoine întîlni pe Thomeret.

— Plecaĭ în astă seară? zise agentul.

— Da... dar mă voĭ întoarce îndată... Afacerĭ de familie.

Şi nu maĭ vorbiseră alt nimic.

Thomeret părea maĭ calm, ba şi cum după ezitare de maĭ mult timp ar fi sfîrşit prin a lua hotărîrea.

De cît privirea îĭ eraŭ recĭ şi neliniştită, iar figura palidă.

Cînd văzu că se îndreaptă spre gară, Antoine începu să'l urmărească departe.

De departe zărise pe Thomeret luînd biletul, ducîndu-se pe linie şi plimbîndu-se.

Antoine nu se arătă, dar s'apropia fără ca evadatul se simţă.

Trenul intră în gară.

Thomeret se instală într'un compartiment de clasa I.

In timpul cînd sosise şi era încă întors cu spatele, Antoine străbătu într'un compartiment de clasa III.

Nu fusese văzut.

Şi, cînd trenul se puse în mişcare, începu să respire maĭ liber

— De sigur nu la Paris se duce el! îşĭ zise agentul... Aceasta l'a împedicat să'şĭ ia bilet pentru Paris...

La toate staţiunile, înainte de a-junge la Givet, Antoine eşea pînă în uşe şi se asigura spre a vedea dacă crupierul nu cum-va vroia să se dea jos.

Nu observă însă nimic.

La Givet trenul se schimbă. Antoine luase cu dînsul un cufăr şi avu timpul să se trasfigureze şi să se schimbe într'o formă sub care ar fi fost greŭ de recunoscut.

Thomeret se plimbă pe cheiul gărei şi se întîlni de maĭ multe orĭ faţă în faţă cu un bătrîn cu barba albă, cu pălăria moale şi cu o sarică albastră — costumul ordinar al Ardenezilor. Şi cu toate astea Thomeret nu putu să ghicească că acest bătrîn nu era alt-cine-va de cît Antoine.

Trenul se afla deja în gară. Ambiĭ oamenĭ luară loc într'însul.

Va urma

MICA PUBLICITATE

De Jouĭ

Anunciurile pot conţine adresa saŭ numaĭ iniţiale. Scrisorile nu se liberează de cît presentatoruluĭ chitanţeĭ respective.

Cererile de informaţiĭ relative la un anunciŭ trebue să aibă menţionat număruluĭ anunciuluĭ respectiv.

Linia de 25 litere 15 banĭ; patru liniĭ 50 banĭ; nu se adm peste patru liniĭ. Din provincie baniĭ se pot expedia la adresa Administraţieĭ *Adevĕruluĭ*, în plic închis cu mărcĭ poştale.

Nu se admite la „mica publicitate" de cît anunciurĭ relative la *cererĭ şi oferte de slujbă, vinzărĭ şi închirierĭ, cursurĭ, meditaţiĭ, obiecte perdute şi fondurĭ de comerciŭ, dar fără menţiune de preţ.*

VINZARI şi INCHIRIERI

De arendat se acum moşia Gorgan. 15 minute din gara Golescĭ, 115 ectare aprópe tóte arabile, adresa Gr. Zaharia C.-Lung. 300—4

O cameră mobilată de închiriat şi pansion pentru un elev de lyceu str. Stavropoleos No. 2. 295—2

Un pian lung se vinde numaĭ cu 150 leĭ în strada Numa Pompiliu No. 19 în fundul curţeĭ. 301—3

De închiriat 2 prăvălii, băcănie, cofetărie cu rafturĭ, bucătărie 3 camere 3 pivniţe, gaz, apă str. Clopotariĭ-Vechĭ No. 2 297.5

De închiriat p. o familie, 5 camere, bucătărie, 2 mansarde, pivniţă, apă, în acelaş imobil e ag. II. Adr, str. Cometa 46, 297bis.

Se vinde 487 pogoane în Ialomiţa 90000 leĭ, din care 44.000 la credit arendă 4800 leĭ. Inlesnirĭ de plată adr. str, 11 Iunie 46 . 227—6

De vinzare şi închiriat în parte saŭ total în bulev. Dosul Găreĭ 17 case cu 10 camere 798 m. p. şi grădină. Puse la credit. 266—

De închiriat chiar de acum două magaziĭ marĭ şi o curte mare spaţioasă în str. Stavropoleos No. 6. 319-2

De vinzare o gabrioletă elegantă foarte puţin uzată. Preţ avantagios. A se adresa la administraţia acestuĭ ziar.

De închiriat 2 case str. Ronda 33 una 3 camere, alta 2 ambele cu antreu şi bucătărie locuinţe noĭ higienice curte mare preţ eftin 256—4

CERERI ŞI OFERTE

Student, normal cu practică peste 7 anĭ doreşte a avea meditaţiĭ de curs primar şi secundar. Adresa N. C. Ştirbey-Vodă 92. 294-2

Un elev de la o şcoală specială superioară doreşte a da lecţiunĭ de matematică, fisică saŭ chimie adr. Adm. ziaruluĭ. 264—5

Un tînăr cu V cl. lic., caută ocup. într'un biroŭ saŭ ca elev la o farmacie. Referinţe bune adr. Goldstein Nerva-Traian 89. 27—1

Tînăr dispuniud o garanţie de 600 leĭ, doreşte un serviciŭ de încredere la orĭ-ce branşă, adr. sub N. S. Calea Griviţeĭ 13. 209—5

Un tînăr caută ocupaţie la un biuroŭ. Preferă loc ca *ajutor de comptabil.* 281—1

Domnişoară care cunóste bine piano şi limbile franc. engleză, germană dor. a da lecţiunĭ E. B. 49, Sfinţiĭ Voivozĭ. 2 5—1

Un absolvent a patru clase gimnasiale doreşte a intra în vre-o farmacie ca practicant. Adr. E. B. Olarĭ 32. 27—1

DIVERSE

Traducţiunĭ de tot felul efectuez prompt şi eftin. Adolphe Steinberg, str. Carol I No. 38, Hotel Budişteanu 82 307.2

Mme Geclere din Paris lucrează în str. Luterană 13, rochiĭ şi confecţiunĭ; fason de pălăriĭ 4 şi 5 leĭ, pălăriĭ de la 15 leĭ. 310—2

Se caută un asociat cu capital 15000-20000 leĭ la afacere de industrie şi comerciŭ esistentă, a se adr. sub *Industrie post rest.* 311-4

De dat în exploatare pădurea Goleasca 7 km de gara Schitu-Goleşti j. Muscel, Pen. de aliĭ a se adr. la G. C. Nanu prop. C.-Lung 303—10

Se caută o casieriţă pentru o cafenea de primul rang. A se adresa la administraţia acestuĭ ziar.

CORESPONDENŢA

Annette, regret, împrejurarile m'aŭ silit

Sb,

Proprietar CONST. MILLE   Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naţionale   Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann. Dresda